

BŘEVNOVAN

ČASOPIS PRO OBČANY PRAHY 6

7,- Kč

ročník 14.

7/8

2003

**ZACHRAŇME
barokní dům
v BŘEVNOVĚ**

*Nová výstava
ve Hvězdě*

**Záhada
ve škole
pro další
roky**

**Břevnováci
v české
lize**

*Ze Šumavy zdravím
čtenáře časopisu
Břevnovan.*

Občan Prahy 6

Miloslav Šimek

Břevnovští fotbalisté – v tradičních červenobílých pruhovaných dresech – vyhráli divizi s jednoznačným náskokem deseti bodů a postoupili výše. Jejich cílem je se v České fotbalové lize (bývalá III. liga) udržet. Přijďte je povzbudit! (Foto V. Rada)

Biřmování v našem klášteře dne 15. 6. se zúčastnil pan biskup Václav Malý. Na závěr si se všemi účastníky sváteční bohoslužby podal ruku. Na snímku se pan biskup loučí se sbormistrem Adolfem Melicharem.

Dne 30. června se v bazilice sv. Markéty sešli spolužáci pana převora Siostrzonka z ročníku teologického semináře v Litoměřicích, kteří byli vysvěceni v r. 1983. Od dívek z břevnovské farnosti obdrželi každý růži.

dnes v listě:

**Pan Vojtěch Křížek
z Břevnova: 97 let!**

•
Zdravotní hlídka

•
**Hledá se inzertní
spolupracovník**

•
**J. Fučík: Břevnovští
zeměbranci II.**

K fotografií na titulní straně:

Po celá léta patří pan Miloslav Šimek ke stálým čtenářům listu. Nezapomíná ani o dovolené.

Počasí v červnu 2003:

Celý červen byl mimořádně horký s průměrnou teplotou 21,4 °C. Byl to nejteplejší červen od roku 1775 s odchylkou 4,5 °C od průměru. O mimořádně teplém měsíci svědčí vysoký počet dnů letních – 22 (8) a tropických 7 (1). Čísla v závorce udávají průměrný počet dnů. Maximální teplota byla 33,7 °C dne 23. 6. a minimální teplota 9,8 °C dne 22. 6. Srážkově byl červen podnormální, napršelo 37,8 mm srážek, tj. jen 54 % normálu. Byly 4 dny s bouřkou a 2 dny se silným větrem. SM

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETÁJNY

POHOŘLEC
RUŽYNĚ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888

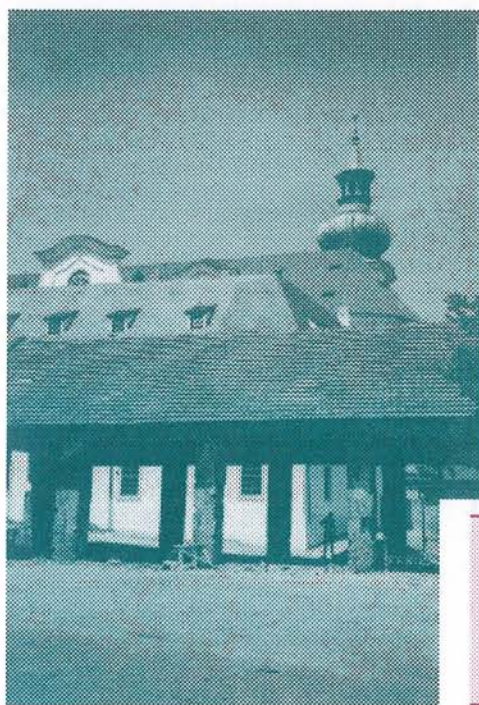
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 14., číslo 7 – 8 / 2003

Datum uzávěrky: 7. července 2003

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovan@volny.cz • Úřední hodiny: středa 14 – 18 hod. • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel: Mgr. P. Krchov • Redakce: Mgr. M. Krchovová, tel./fax: 233 358 350, tel.: 220 514 881 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Jeffi • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Naše konto: 1939 122 339 / 0800.

Zpravodajství Břevnovana

Viditelně probíhá generální rekonstrukce hospodářského dvora bývalého klášterního velkostatku Břevnov. Dána nová dubová vrata do vjezdu od rybníka a vsazena nová kovaná brána bočního vjezdu do baziliky. Ve dvoře obnovován původní přístřešek pro zemědělské povozy. Dnes z něj bude parkoviště pro návštěvníky hotelu v areálu, který už zahajuje provoz.

● **Pan Křížek z Břevnova 97 let.** Patrně nejstarší čtenář našeho listu JUDr. Vojtěch Křížek oslavil v minulých dnech 97. narozeniny. To se ví, že s vinšováním jsme přišli, aby alespoň do stovky byl zdravý, a přinesli šampus a sklenici letošního medu od redakčních včel. – Pevné zdraví, pane Křížku!

● **Předpolí Ladronky otevřeno.** 6. června byly oficiálně otevřeny všechny cesty, cestičky, chodníky a dráhy vedoucí kolem Ladronky, které mají sloužit sportovní veřejnosti. Organizátoři – m. č. Praha 6 – však tentokrát hráli přesilovku, protože k oficiálnímu zahájení, byť jistěnému stánkem s občerstvením a patrolou, téměř nikdo nepřišel. Tím se ovšem nesnižuje význam věci, protože dráhy pro cyklisty, bruslaře, běžce, chodce a pejsky, lidičky a dětičky jsou pěkné, když jsou využívány, o čemž se může každý k večeru přesvědčit. Sem se totiž chodí až po práci a po škole.

● **Tradiční rozloučení se školou** – s žáky devítek ze školy Pod Marjánkou v Břevnově – se konalo 26. 6. a jako vždy v Tereziánském sále kláštera.

● **Redakce Břevnovana přijme inzertního spolupracovníka,** který má zájem si slušně přivydělat. Značka: dohoda. Tel.: 233 358 350.

● **Nová výstava ve Hvězdě** – brýle s sebou! Na letošní letní sezónu byla ve Hvězdě připravena výstava k 50. výročí Památníku národního písemnictví. Představuje ve fragmentech části archivních fondů českých autorů 19. a 20. století a v tom je určitá nevýhoda. Hvězda má omezené prostory a výborných básníků, literátů, ilustrátorů či malířů byla v posledních dvou stoletích u nás řada.

Milovníkům historie nezbyvá než vzít za vděk, co se do Hvězdy vešlo: rukopisy Erbeny, Nerudy, Havlíčka, návštěvník se může pokochat vzorným písmem Palackého, porovnat si jednotlivá písma Hlaváčka, Březiny, Krásnohorské, podívat se, jak pěkně škrtal do textů Jakub Arbes. Dále, jak psal S. K. Neumann, Machar, jsou zde v rukopisu poslední

www.deratizace.com
obraťte se na odborníky: 233 340 944 - 6

verše Jiřího Wolker z 3. 11. 1923: Až umřu, nic se na tomto světě nestane a nezmění, jen srdcí několik se zachvěje v rose jak k ránu květiny... Také ilustrátoři vás velmi potěší. Zhlédnete původní obálku časopisu Červen nebo díla mistrů české secese. V jednom oddělení je plakát z roku 1948, který zve na první podobnou výstavu: Vstupné 1,- Kč, děti, studenti a vojsko 50 hal., hromadné výpravy 30 hal. Dnes je vstupné 30,- Kč.

● **Z KLÁŠTERA.** Červen 2003. 8. 6. O slav-

nosti Soslání Ducha svatého při mši v 9 hodin zazněla v bazilice Missa in G Fr. Schuberta, O salutaris Hostia a Panis Angelicus v podání chrámového sboru a orchestru za řízení Adolfa Melichara. ● 15. 6. Na svátek Nejsvětější Trojice se konalo při mši sv. v 9 hodin biřmování. Sloužil a svátost uděloval biskup Václav Malý. Chrámový sbor přednesl spolu s lid. zpěvem latinskou Missu mundi s varhanním doprovodem Marka Čihaře. ● 19. 6. Po mši

pokračování na str. 4

firma ŠIML

**MALOVÁNÍ, LAKOVÁNÍ
VČETNĚ ÚKLIDU**
Malé i velké zakázky
Rozpočty a konzultace zdarma
Tel.: 241 493 633, 603 501 166

DERATIZACE

VYKLÍZENÍ PŮD, SKLEPŮ

WWW.WSI.CZ

233 340 944-6

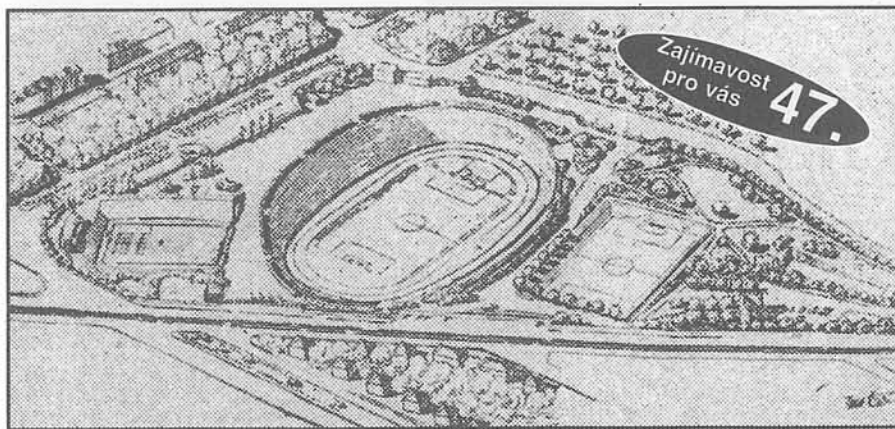
EKO-PATROL

Papírenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí
kontejnerovými vozy LIAZ,
AVIA, sklápěče MULTICAR
- * likvidace černých skládek
- * úklid komunikací a ploch,
údržba komunikační zeleně

Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

Tenkrát – u příležitosti 40. výročí fotbalového S. K. Břevnov (1906 – 1946) byla u nás vydána publikace, kde byl mimo jiné otištěn velmi zajímavý projekt sportovního areálu pod Vypichem v místě bývalé cihelny. Areál měl být vybudován v rámci tzv. dvouletky, ale nestalo se tak. Přišli komunisté, Břevnov ztratil samostatnost a ideální místo pro areál „převzalo“ ministerstvo vnitra. Obrovská plocha je pustá do dnes. V plánovaném sportovním areálu mělo být všechno: fotbalový stadion s atletickým oválem pro 30 tisíc lidí, menší tréninkové hřiště, tenisové kurty, volejbalové a basketbalové hřiště, krytý kuželník, veškeré sportovní zázemí – šatny, sprchy, klubovny, zahradní restaurace, parkoviště, oddychový park atd. Autorem projektu byl Ing. arch. Přeslička.

pokračování ze str. 3

svaté Božího těla následoval tradiční táborák pro farníky z okolí kláštera. • 22. 6. V 15 hod. se uskutečnil koncert v Tereziánském sále. Účinkovalo Prager Klarinet Trio: J. Brabec – klarinet, Š. Kutmannová – cello, Ed. Spáčil – klavír. Zazněla rakouská hudba tří staletí. • 22. 6. Oslavil bratr Anselm 32. narozeniny. • 23. 6. V 7 hod. při konventní mši svaté jsme poděkovali spolu s P. Janem Kohlem za třicet let jeho kněžského života. • 27. 6. Na slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v 9 hodin byl promován v Karolinu bratr Benedikt Vojtěch Jan Křtitel Kolaja na magistra teologie. Týž den v 18 hod. v areálu Vojtěšky se konal další koncert z děl Martinů, Kreuze, Huebera a Fortina v podání Š. Kutmannové a E. Spáčila. Při slavnostní mši v 18 hodin rovněž 27. 6. vystoupil chrámový sbor, který měl na programu Missu Loretu od Říhovského a dvě moteta – Pange lingua a Ó salutaris Hostia.

Po mši svaté následoval sborový večerek na ukončení školního roku ve Vojtěšce. • 28. 6. Po 21. hodině jsme vyslechli v rozhlasovém vysílání Doteků víry na stanici Radiožurnál P. Prokopa Siostrzonka, který velice zajímavě hovořil o církvi, křesťanství, ale hlavně o sv. Prokopovi. • 30. 6. V 18 hod. se konala v bazilice koncelebrovaná mše svatá na poděkování za dvacet let kněžské služby P. Prokopa Siostrzonka a jeho spolužáků z litoměřického semináře, kteří byli vysvěceni v roce 1983 a v bazilice přítomni.

• **Výzva našim čtenářům.** V roce 2007 uplyne 100 let od vyhlášení Břevnova městem. Naše redakce by ráda k tomuto pěknému výročí vydala knihu o Břevnově, kde by byl zachycen život našich předků ve všech oblastech společenského života. Zajímají nás vaše paměti, místní organizace, vzpomínky prarodičů, fotografie, pohlednice, dokumenty. Chceme vás požádat o spolupráci, pokud vlastněte cokoliv o Malém a Velkém Břevnově, Tejně, Horní a Dolní Liboci, Střešovicích, Řepích, Ruzyni a jiných oblastech v okolí – zda byste svoje archiválie nezapůjčili redakci listu, anebo je přímo neodprodali. Stanou se součástí archivu Břevnovana. Mgr. Pavel Krchov, zástupce listu, tel. 233 358 350.

• **Pokračuje rozprodej obecního majetku.** Pěkný dům v ulici Na Petynce v Břevnově č. p. 127 schválen k prodeji za cenu nejvyšší a tou bylo 9 milionů osm set tisíc korun, kterou nabídla firma SIFI s. r. o. Táž firma dala nejvyšší nabídku za dům na Petynce 142, a to částku 6 milionů. Přiklepnuto.

• **Zdravotní hlídka.** Nepřetržitá lékárenská pohotovost v Břevnově na poliklinice zrušena a převedena na Vítězné náměstí do Dejvic. • Zastupitelka za KSČM paní Gušbauerová předala na zasedání zastupitelstva starostovi T. Chalupovi petici občanů, ve které žádáno zachování lékařské pohotovosti pro dospělé v Břevnově. • Nešťastná břevnovská poliklinika, která před lety posloužila jako experiment, by měla být svěřeným objektem Prahy 6. Záměr schválen zastupitelstvem 20. 6.

• **Zřízena rada školy ZŠ Červený vrch.** Zřizovací listinou, podepsanou starostou Mgr. Tomášem Chalupou, nabyla platnost

šestičlenná rada této známé vokovické školy, kde jsou zástupci rodičů: Mgr. R. Součková a MUDr. R. Becke, za školu PaedDr. L. Dolejš a Ing. B. Jarošíková a za zřizovatele – městskou část – místostarostka Ing. J. Trnková a MUDr. I. Juliš CSc. O zástupce obce byla na zastupitelstvu svedena hlasovací seč. Komunisté chtěli p. Hejduka, evropští demokraté tam chtěli vtlačit pí Frankenbergerovou, sociální demokraté pí Trnkovou a ODS Dr. Juliše. Koalice prosadila svou.

• **Dodatek ke zřizovací listině.** Starosta Mgr. T. Chalupa podepsal dodatek ke zřizovací listině Mateřské školy v Liboci, která má m. j. v opatrování dětí se zdravotním postižením, avšak v zakládacím listě tato skutečnost není uvedena. Napraveno, podepsáno, schváleno zastupitelstvem.

• **Zvonička na břevnovské návsi** bude pod Prahou 6. Zastupitelstvo Prahy 6 schválilo záměr požádat hl. m. Prahu o svření pozemků kolem zvoničky. M. č. Praha 6 hodlá ve druhé polovině roku v rámci obnovy drobné architektury opravit břevnovskou zvoničku a postarat se o zeleň v okolí zvoničky. Připomeňme, že odbor územního rozvoje již dokončil obnovu čtyř kaplí Poutní cesty z Lorety do Hájků. Jedná se o kaple U Zelené brány, u Ladronky, na Vypichu a v ulici Bolívarově v Malém Břevnově.

• **Zvonička ve Vokovicích vokovickým.** Zastupitelstvo i v případě vokovické zvoničky požádalo o svření do péče Prahy 6. Zdejší zvonička, která stojí na vyvýšeném místě v ulici Ke Dvoru má být opravena v druhé polovině roku.

• **Mohutný polyfunkční dům** na rohu ulic Bělohorská a 8. listopadu utěšeně roste a z chodníku již zcela zastínil další pěknou haciendu pana Pecha. Zato v sousedním Úlu se nic ne děje, neobvyčejně lukrativní pozemek pozvolna zarůstá, po volejbalovém hřišti, kde se hrály ukrutné matche, ni stopy. Až půjdete kolem – je zde nádherný kanadský javor, nepochybně chráněný, a stříbrný topol aj. Doufejme, že to jednou všechno v rámci rekvilivace a obnovy zeleně úředníci neposekají.

• **Břevnovská organizace ODS** se na své poslední schůzi v červnu připojila k programu Město Břevnov – vize 2007 a ráda by se podílela na jeho uskutečnění. – Rádi bychom, kdyby se k tomuto programu vyjádřily event. připojily i ostatní organizace jak politické, tak společenské v místě.

• **Na dovolenou s Odvárkou.** V těchto dnech přichází do prodeje v pořadí čtvrtá kniha břevnovského selfmademana Jiřího Odvárky nazvaná Auvajs, Mejlo – která přivádí čtenáře do zlatých šedesátých let a popisuje čacké počety big beatu v Břevnově, jak jest uvedeno v podtitulu knihy, vybavené řadou fotografií.

• **(E. M.) 1. 6. „se dveře netrhly“** v Domově Svaté rodiny v Liboci, neboť tam probíhal den otevřených dveří. Návštěvníci si prohlíželi objekt tzv. Staré školy a nově postaveného křídla na západní stranu z venku i zevnitř. Objekt navštívili zejména rodiče a příbuzní handicapovaných dětí, které tam jednak trvale bydlí, a též jejich denní rozvrh je stanoven k vyučování, hrám a v útulných ubikacích k odpočinku. Návštěvníky vítal vychovatelský personál.

• **Zahradní slavnost a vernisáž** výstavy uměleckých prací dětí uspořádala Základní umělecká škola V Šáreckém údolí 38 18. 6. odpolene. Výstavy a slavnosti se zúčastnily též děti ZUŠ Nad Alejí a ZUŠ Brixiho

Vzorková prodejna
RATANOVÉHO
NÁBYTKU

Zuzana Fabiánová

OTEVŘENO:

Út, St, Pá: 10 – 18 hod.
Čt: 10 – 21 hod.
So: 8 – 12 hod.

Hostivice
Čsl. armády 1052
tel.: 220 981 768

e-mail: tomfabian@volny.cz

z Petřin. Na slavnosti vyhrávaly kapely Ana-kreon, Gothart, přednášeli žáci literární dramatického oboru, Rychlé šípy napravovaly kamaráda a j.

● **20. 6. v Hotelu Praha** se konal 10. jubilejní společenský večer Městské části Prahy 6 na téma Praha 6 hostí Evropu. Zvoucí byl p. starosta Mgr. T. Chalupa pozvání přijalo na 2000 hostů. Slavnost probíhala ve všech sálech hotelu, na nádvoří i v hotelové zahradě. Byli přítomni a promluvili velvyslanci Bulharska, Itálie, Španělska a Švýcarska. Tyto země tam měli své stánky a hostili návštěvníky lahůdkami své kuchyně a vystupovali umělci s ukázkami národních zvyků. Švýcaři mlátili do zvonů 120 dB. Zúčastnilo se mnoho významných hostů, radní města, tajemnice úřadu, vedoucí odborů úřadu, zastupitelé současní i z dřívějších období, významní podnikatelé, ředitelé městem řízených škol, zástupci sponzorských firem, pisatel tam spatřil p. Miroslava Macka, senátora Rumla, prvního porevolučního starostu Dr. Hermanna, herce Niederleho. Slavnost probíhala na způsob pikniku, tzn. že hosté se pohybovali, zdravili se diskutovali. Přitom probíhaly programy, jako Italský přednes písně Kde domov můj, inspirativní půlhodinová modní show, návrhářky pí Sedláčkové, hrál Swing pod hvězdami s hvězdami české pop music. Bohatá tombola zpestřila večer poutavými cenami. Tančilo se, jedlo se, pilo se vynikající vychlazené víno a pivo ze zásob hotelu. Závěr patřil nádhernému ohňostroji s pozadím krásné Prahy. Díky sponzorům a pečlivé přípravě organizátorům večera. Záměr se panu starostovi podařil a přítomní si odnášeli vedle dojmů i radost z mnoha setkání.

● **Koncem června** Základní umělecká škola Brixihy Petřiny prováděla zateplování venkovního pláště polystyrenem a střechy minerální vlnou. Izolační práce prováděla fa Jaroslav Kubeš, Stavby a rekonstrukce, Benešov.

● **Celý červen probíhaly** práce na zateplení pláště šestiposchodového sídlištního bloku Společenství vlastníků, Na Petřinách 58. Pomocí montážních plošin práce prováděla firma TEPELNÉ IZOLACE Praha. Po zateplení následovala povrchová úprava omítek a krásné žlutý nátěr domu.

● **Pražská teplárenská a. s.** (Teplárna Veleslavín) vytápí asi 3570 bytových jednotek. Roční nárůsty položek za odebrané teplo činily podle fakturací v jednom nejmenovaném společenství v roce 2000 – 12,4 %, 2001 – 5,8 %, 2002 – 8,8 %. V některých domech jsou poměrová měřidla a tak ti, co šet-

ří, mohou ušetřit za odebrané teplo mezi sebou v domě. Ne mezi domy. Výbory společenství jsou aktivní ve vynakládání peněz na zateplování pláště domů a zvyšují fondy oprav bez ohledu na finanční možnosti vlastníků. Jestliže výboru položíte otázku, co to přinese onomu zateplenému domu, určitě nejsou schopni odpovědět v číselné formě. Proč? Proto, že teplárna neměří teplo každému domu, nýbrž nějak stanovuje (jak, to pisatel ani výbory neví). Odpověď: Vlastníci žádejte podložený rozpočet úspor z vynaložených prostředků. Buďte vlastníky, ne pouhou neodborných výborů!

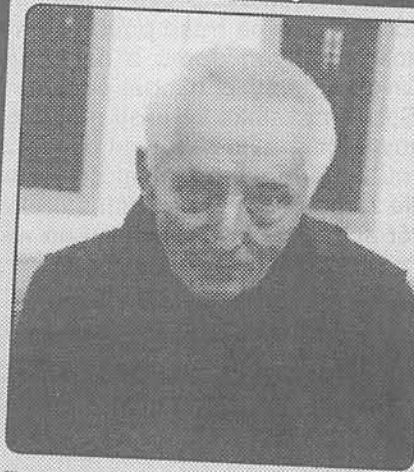
● **Mateřská škola ve Sbíhavě** zakončila slavností konec školního roku. Hudba hrála, děti tančily, grilovalo se, do toho též zapršel déšť, ale též se oživily vlajkové stožáry. O dnech voleb do EU visela česká a školková vlajka.

● **Poslední zpráva. X. Břevnovské posvícení letos potrvá tři dny a proběhne 10. – 11. – 12. října 2003.** • S politováním musíme Vám sdělit, že z technických důvodů v září časopis Břevnovan nevyjde. Vyjde až v říjnu jako č. 9 / 10.

Naše poznámka

Dne 20. června zasedalo v hotelu Praha na Hanspaulce zastupitelstvo Prahy 6 a schvalovalo m. j. čtyři čestná občanství lidí, kteří zde žijí a kteří něco v životě vykonali. Čestné občanství uděleno sestře Akvinele za celoživotní přínos v charitativní oblasti. Čestné občanství bylo uděleno generálporučíkovi Tomáši Sedláčkovi za zásluhy ve II. světové válce a za osobní statečnost. Čestné občanství obdržel známý fotbalista Josef Masopust za celoživotní sportovní činnost. In memoriam uděleno čestné občanství Anástázu Opaskovi jako projev úcty a ocenění jeho práce v oblasti duchovního života. Při hlasování o panu arcipatovi se zdrželi hlasování komunisté. Jeden z komunistů vystoupil s upozorněním, že na výběr čestných občanů neměli žádný vliv a že také chtěli někoho navrhnout. Výstup to byl o to bizarnější, že těsně před tím čteny životopisy významných, kde hovořeno o tom, že byli komunisty týráni v koncentračních táborech. Byl to typický obrázek politické scény v Čechách. -OV

PORTRÉT listu

Pater Jan KOHL

Když v závěru června na tradičním pěveckém večírku chrámového sboru a orchestru v Břevnově, vstoupil do Vojtěšky P. Jan Kohl, ozval se bouřlivý potlesk. Více jak padesátka lidí vzdávala uznání a náklonnost nestorovi kláštera P. Janovi, který je u nás ve velké oblibě. Pan pater chvíli poseděl, pohovořil, zazpíval si s ostatními a se všemi se osobně rozloučil. P. Jan Kohl pochází z východních Čech z vesnice Suchý Důl, kde se narodil 21. 2. 1928 v rodině českého sedláka. V letech 1945 – 49 absolvoval obchodní akademii v Náchodě a po maturitě odešel do Břevnova do benediktinského kláštera. V roce 1950 byl internován a jeho další studium teologie bylo zcela vyloučeno. Po internaci byl odveden k praporu PTP a do civilu propuštěn po více jak třech letech vojny. Po několika občanských zaměstnáních, kdy se nevyhnují šikánování ze strany režimu, mohl až v roce 1968 ve čtyřiceti letech nastoupit k bohosloveckému studiu v Litoměřicích a v roce 1973 byl kardinálem Tomáškem v chrámu sv. Víta vysvěcen. Po různých úředních odkladech – státní souhlas k výkonu kněžské služby samozřejmě ihned nedostal – se ujmá malé farnosti na východě Čech v obci Chlumětín a po roce 1989 se opět hlásí v Břevnově u opata Anástáze Opaska, stejně jako v roce 1949.

STK • EMISE HOROMĚŘICE

BEZ
OBJEDNÁNÍ

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV - dovozy, přestavby

Jistab
STK HOROMĚŘICE
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
- hranice Prahy 6

Po - Pá 6.15 - 18.00, So 8.00 - 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnost sjednání povinného ručení pro rok 2003.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

- Čerpací stanice ÖMV
- Autoservis

Pozvání občanské iniciativy starého Břevnova na procházku novou Památkovou zónou Tejnka přijal Jan Ruml, senátor pro Prahu 6. Za doprovodu zástupců Sdružení Tejnka a členky obyvatelského zastupitelstva Jaroslavy Hešíkové prošel v pondělí 7. července ulicemi Za Strahovem, U dvora a Šlikovou. Zastavil se u někdejší kaple na trase poutní cesty z Lorety do Hájku, a dále v místech, kde aktuálně hrozí demolice historicky cenných domů a necitlivá výstavba. Nejvíc ho zaujal problém bývalé viniční a celní usedlosti Závěrka, který si nechal podrobně vysvětlit a přislíbil osobní pomoc ve snaze odvrátit zbourání č. p. 338 (Sdružení Tejnka se proti demoličnímu výměru už dříve odvolalo). „Je nutné zabránit další devastaci Břevnova, která byla zahájena již za komunismu. Památkáři jsou velmi nedůslední: prohlásí Tejnku za památkovou zónu a pak souhlasí s bouráním jednotlivých budov, které vytvářejí její charakter. Nemohu si pomoci, ale za postupným ničením starého Břevnova vidím jednoznačně stavební lobby,“ prohlásil Jan Ruml na závěr schůzky. Více informací na www.tejnka.cz.

ZACHRAŇME

barokní
dům
v Břevnově!

Památková zóna Tejnka ve starém Břevnově byla vyhlášena v dubnu 2003. Je to výsledek osmiletého úsilí obyvatel a příznivců této jedinečné čtvrti. O to víc zaráží, jaké stavby zde vznikají či mají vzniknout. Bourat se má dům na rohu ulic U dvora a Šlikova, jehož místo má zaujmout rozlehlejší novostavba. Necitlivé budovatelské plány a demolice unikátní architektury z Dientzenhoferovy dílny (č. p. 338) hrozí poblíž hostince Závěrka na rohu ulic Šlikova a Za Strahovem. Pokud by uvedené záměry měly být realizovány, dojde ke znehodnocení historického charakteru čtvrti. Celá oblast je nástupní trasou pro nákladně obnovenou poutní cestu z Lorety do Hájku, mohou tudy procházet návštěvníci nového rekreačního areálu Ladronka.

Dům č. p. 338 je pozůstatkem viniční usedlosti Závěrka a patří k posledním dokladům původního charakteru této části Břevnova. Usedlost byla umístěna při staré říšské cestě, která vybíhala ze Strahovské brány, a po staletí byla majetkem Břevnovského kláštera. Je doložena účast K. I. Dientzenhofera při barokní přestavbě usedlosti v roce 1743. Dům je ukázkou vesnické stavby trojdílné dispozice se střední kuchyní,

komorou a síní, s dochovaným záklopovým dřevěným stropem. Jeho likvidací a výstavbou nového objektu, který v nyní navrhované podobě nerespektuje původní hmotové řešení prostoru, dojde k nevratné devastaci. Ministerstvo kultury ČR konstatovalo, že uvedené objekty jsou příkladem historické zástavby města. Tento názor podpořil Státní památkový ústav (nyní Národní památkový ústav v hl. m. Praze) a odbor památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy, který ve dne 18. 12. 2002 doporučil prohlásit předmětný areál za kulturní památku.

Sdružení Tejnka založilo v roce 2000 skupina sousedů z pražského Břevnova. Jeho posláním je udržet jedinečný ráz této čtvrti a přispívat k jejímu zvelebení. V osmdesátých letech tu byla vyhlášena stavební uzávěra a celou čtvrť měly zbourat buldozery. Dnes zdejší obyvatelé své domky opravují, celkový ráz zůstává až na výjimky zachován. Čtvrť, která před sebou neměla žádnou budoucnost, začíná objevovat svoji minulost. Sdružení Tejnka usiluje o zpříjemnění této lokality nejen pro místní obyvatele, ale také pro návštěvníky, pěší turisty či výletníky na kole. Snaží se o udržení historického a památkového rázu starého Břevnova a také o otevřenější a efektivnější komunikaci mezi obyvateli čtvrti, místními podnikateli, radnicí a dalšími institucemi. Více na www.tejnka.cz.

SPORT

V PRAZE 6

Břevnováci od podzimu v České fotbalové lize

Když FC Dragoun Břevnov před dvěma lety postupoval z Pražského přeboru do divize, vypadalo to s ním bledě. Po podzimu se umístil na patnáctém místě. Tehdy tým převzal trenér Josef Zvonič. Mužstvo se posílilo o mladé i zkušené hráče a na jaře se umístilo na šesté příčce.

Za tři roky FC Břevnov oslaví sté výročí od svého vzniku a dárek si dal již v předstihu. Historicky totiž postoupil do České fotbalové ligy. Po půl roce nové sezony se hráči umístili na druhém místě a na vedoucí Strakonice ztráceli pouze tři body. Tehdy vedení navrhlo postup. V jarní části se Břevnovu podařilo mužstvo dobře doplnit a výborně mu vyšel úvod. A v tom trenér Zvonič vidí zlomový a klíčový moment. V této polovině sezony se svěhencům bývalého ligového hráče a rozhodčího s odznakem FIFA podařilo jen třikrát prohrát, domácí tvrz dobyly pouze Klatovy a brankář Stránský rekordních 1080 minut

neobdržel branku, čímž si Břevnov zajistil nejlepší obranu divize A. Nejlepšími střelci každý s osmi brankami se stali kapitán J. Bezpalec, který měl za jaro jako jediný odehráno celých 1440 minut, a K. Sídló. Tři kola před koncem se již mohlo slavit. „Po krátké dovolené mužstvo začíná s přípravou 11. července, hned druhý den jedeme do Berouna na kvalitní turnaj, kterého se zúčastní i rezerva Viktorie Plzeň.

Další týden se přesuneme na pětidenní soustředění do hotelu v Louňovicích u Říčana, který patří majiteli klubu. V neděli 20. července sehraje 1. kolo Poháru ČMFS v Čelákovcích,“ říká trenér Zvonič, který pracuje i jako delegát ČMFS na ligo- vých utkání. „Máme tým, který by nemusel hrát pouze o záchranu. Věříme, že bychom se mohli umístit do desátého místa,“ dodal. *K. Dragounová, foto V. Rada*

Školská rubrika

Zelený domov!

Co to je? Program environmentální výchovy na ZŠ Bělohorská 103, dříve program ekologické výchovy. Po rozšíření a doplnění se stává skutečně velmi hodnotným programem environmentální výchovy, který není jenom na papíře, ale ve stylu naší práce „Dej věci vykonané za sebe mluvit.“ Seznámit se s ním můžete například v podobě darovaných květin (na Břevnovském posvícení, při oslavách 40. výročí MŠ Mládeže). Pěstování květin a celoroční péče o ně je jen jednou součástí tohoto programu. Další část projektu je vybudování a sledování ekologických koutků v každé třídě. Součástí je také chování žab, raků, mloků, čolků a rybiček v patnácti velkých akváriích roztroušených po chodbách školy, aby děti mohly využívat relaxační účinek pozorování života v akváriích. Zároveň využíváme hygienický efekt akvárií k provlňování vzduchu na chodbách.

Další část programu „Zelený domov“, který zahrnuje celoroční práci všech zaměstnanců školy a obrovskou spolupráci s rodiči, je sběr starého papíru a sběr PET víček. Opět zde ve stylu „Dej věci vykonané za sebe mluvit“ za nás hovoří výsledky. I když jsme jen 1. stupeň a nemáme zde žádné hromotluky, kteří jsou schopni přitáhnout obrovské množství papíru, malí prvňáci i ostatní žáci 1. stupně pilně nosí každý den kousek po kousku, víčko po víčku, abychom nakonec skončili ze všech pražských škol a škol Středočeského kraje, které se zapojily do soutěže, v kategorii v průměru na žáka ve sběru PET víček na krásném 2. místě z 58 škol, v kategorii celkového množství bez ohledu na počet žáků opět na 2. místě z 58 škol, v kategorii sběru starého papíru v průměru na žáka na 7. místě z 69 přihlášených škol a v kategorii celkového množství bez ohledu na počet žáků na 17. místě z 69 škol.

Domnívám se, že naše zmiňované heslo „Dej věci vykonané za

sebe mluvit“ se nám skutečně ve spolupráci s rodiči daří naplňovat. A pokud má někdo pochyby, že jde zase jen o reklamní článek ve snaze přilákat nové žáky, přijďte se podívat! Najdete nás na adrese ZŠ Bělohorská 103, Praha 6 – Břevnov. Nahlédněte kdykoliv, když budete mít kolem cesty a přesvědčte se, že se na naší škole stále něco děje! Oficiální den otevřených dveří budeme mít ve čtvrtek 2. 10. 2003 a v rámci programu „Zdravá šestka“, dále pak ve čtvrtek 13. 11. 2003 a ve čtvrtek 8. 1. 2004, vždy od 14⁰⁰ do 16⁰⁰ hodin, kdy si děti mohou přijít pohrát, zasoutěžit a rodiče seznámit s činností školy. *Mgr. Jiří Mikoláš, ředitel ZŠ Bělohorská 103*

Cesta za poznáním

Dne 2. června jsme šli s paní učitelkou J. Čížkovou a paní L. Erbovou na prohlídku Prahy s cílem navštívit Ministerstvo průmyslu a obchodu, zvané „Pečkárna“. Tato budova sloužila za 2. světové války pražskému gestapu. Cestou jsme se zastavili na různých místech, kde nám paní L. Erbová, pamětnice 2. světové války, vyprávěla rozličné události, o kterých jsme se učili ve škole. Mimo toho nám pověděla i několik svých zážitků. Ona totiž jako jedna z mnoha pomáhala lidem, kteří utíkali před gestapem.

Když jsme došli k „Pečkárně“, čekala tam paní Libuše Nachtmanová. Má na tuto budovu nepěkné vzpomínky, neboť zde byla vyslýchána. Zavedla nás do zdejšího muzea. Na zdech byly pověšeny zarámované dobové fotografie a dokumenty. Mohli jsme vidět i mučiční nástroje používané gestapem a místnosti pro zadržované. Při pohledu na tmavé a stísněné komory s tvrdým kavalcem mě přešel mráz po zádech! A to nemluví o mučičích nástrojích, jež vzbuzovaly hrůzu, když jste si přečetli k jakým zrudnostem se používaly. Myslím si, že jen málokdo vydržel utrpení výsledku.

Vše, co jsem viděla v muzeu, s výkladem paní Libuše Nachtmanové, na mne velmi zapůsobilo! Zhlédla jsem spoustu dokumentů s dobovými záběry, ale až když to člověk spatří na vlastní oči, pochopí hrůzu a utrpení lidí, kteří tím prošli. Můžeme jen doufat, že se lidé ze svých chyb poučili a že se taková zvěrstva a zrudnosti nebudou opakovat!

Markéta Trunečková, 9. B, ZŠ Marjánka

Záhada ve škole pro další roky

Dne 16. června v ZŠ Marjánka v Břevnově proběhla zajímavá akce. Děti se převlékly do secesních obleků, nacvičily říkání a zpěvy. V 1. patře vedení školy přichystalo pěknou výstavu svých školních kronik a dokumentů. To hlavně se však odebrávalo ve vestibulu školy. Měl se zde odkrýt žulový balvan a zjistit při otevření, zda sem v roce 1910 nebyla uložena zakládací listina. Byli jsme si téměř jisti, že tomu tak musí být, neboť škola byla vybudována v letech jubilea – 60. výročí panování císaře Františka Josefa I. a škola také dostala název Jubilejní. Nic se

však prozatím nenašlo, za žulovým balvanem nebylo nic, což je trochu záhadou a nezapadá to do významu výročí a významu věci před stolety. Leč starosta Tomáš Chalupa, paní ředitelka školy a vedení obce nezaváhali – do měděné tumbky uložili zprávu o škole, o její nákladné rekonstrukci, o současném životě v Břevnově. Do tumbky zapečetěn i časopis Břevnovan. Kromě zakládací listiny chyběla ve škole i píseň, kterou znali dobře naši předkové: Zachovej nám Hospodine císaře a jeho zem. Ale slíbeno oficiálně, že se věc napraví v roce 2007 při výročí města Břevnova. Naše redakce hodlá iniciovat obnovu zničené sochy v životní velikosti císaře, která stála ve výklenku školy. Když totiž do Evropy, tak i se svojí historií.

SAMO jídelna - PIVNICE

Jiřího Scherzla

Na Peřínách 42 - Praha 6
tel.: 235 365 902

Vás zve k dobrému pohoštění.

Můžete nás navštívit každý den
včetně sobot a nedělí
od 9 hod. do 22 hod.

ELEKTROINSTALAČNÍ MATERIÁL A SVÍTIDLA

Martin ZAVÁZAL

Bělohorská 67, Praha 6 - Břevnov, tel./fax: 220513308

KOMPLETNÍ ELEKTROMATERIÁL

- kabely • jističe • krabice • lišty • vypínače • Spinel • Elso
- Tango • plastové rozvodnice • rozvaděče, včetně atypů

SVÍTIDLA A LUSTRY

- Massive • Sonlux • Honor • Ideál • Rendl • zářivková a halogenní světla • žárovky • halogeny • úsporné žárovky
- Podlahové el. vytápění • V-systém Devi • akumulční kamna • el. radiátory • přímotopy • Ekoflex • Nobo el. osoušeče a sušáky do koupelen
- Průtokové a zásobníkové ohříváče vody Mirava a Isea

Prodejní doba: Po – Pá 8 – 18 hod., So 8 – 12 hod.

Praha, Pohořelec, zeměbranské kasárny.

BŘEVNOVŠTÍ ZEMĚBRANCI – II.

Josef Fučík

V pokračování příběhu o českých zeměbrancích z let 1868 – 1918, v němž na samém počátku sehrál významnou úlohu břevnovský dům U Kaštanu (viz Břevnovan č. 2/3, 2003) jsem původně zamýšlel pojednat o osudech pražského 8. zeměbranského pluku v první světové válce.

Po zveřejnění první části článku se ukázalo, že složitá problematika vzniku a vývoje zeměbrany v rakousko-uherské monarchii vyžaduje přece jen poněkud obsírnější výklad. Zaslouží si to nejen proto, že území Břevnova a Pohořelce se stalo na přelomu 19. a 20. století po dlouhá léta pražskou doménou tohoto druhu vojska. Je ale neméně významné, že zde vznikly, dlouho před zánikem rakousko-uherské monarchie, silné, národnostně téměř homogenní české vojenské jednotky a vyrostli zkušení velitelé. To, jak se po převratu v roce 1918 ukázalo, významně přispělo k rychlé výstavbě československé armády. Tento závažný fakt našim historikům stále uniká, neboť zeměbrana, tato významná složka habsburského vojenství, bývá v tomto smyslu zpravidla přehlížena, a navíc, výstavba armády v nové republice byla odpočátku zahalena do legionářské legendy a v období totalitního režimu téměř zcela vymazána z naší vojenské historie. Věřím, že čtenář proto přijme v tomto pokračování některá vysvětlení, kterých se mu v první části článku nedostalo.

Jak jsme již ukázali, byl vznik rakouské zeměbrany do značné míry vynuceným krokem, sjednávajícím rovnováhu sil ve svářících se dvou částech habsburské říše po tragické porážce u Hradce Králové v roce 1866. Oportunní využití svízelné situace otřesené monarchie z maďarské strany ve prospěch jejich dlouhodobých separatistických snah, vyústilo do tzv. rakousko-uherského vyrovnání; to se v podstatě rovnalo vnitřní kapitulaci císaře Františka Josefa I. před maďarskou politikou. Bylo jasné, že tímto aktem si dva národy rozdělily dosud jednotný mnohonárodnostní stát, a odsunuly tím všechny ostatní národnosti do role občanů druhé třídy. Pro představitel českého národa tak vznikl stav zcela nepřijatelný. Historik František Palacký, dotud přesvědčený zastávce existence českého národa v rámci Rakouské říše, předvídavě zhodnotil důsledky tohoto rozhodnutí: „Já bohužel nyní i sám pouštím naději o trvalém zachování říše Rakouské... protože Němcům a Maďarům dáno zmocniti se panství a založiti v něm jednostranný despotismus plemenný, jenž ve státě různojazykovém a konstitučním co politický nesmysl nemůže mít dlouhého trvání.“ Na dotaz, zda je ještě možno monarchii zachránit, se pak vyjádřil zcela jednoznačně: „Ona pohříchu ocitla se již tuze daleko na ploše šikmé, která vede do propasti.“ Toto poněkud bizarní dvojstátí „nerozdělitelně a neoddělitelně“ spojené osobou panovníka, si reskriptem ze 17. února 1867, ponecha-

lo společnou státní správu pouze pro finance, zahraniční věci a vojenství. I tak se ozbrojené síly staly předmětem dalšího ostrého sporu. Maďaři houževnatě trvali na samostatné národní armádě, navazující na (ve skutečnosti protihabsburské) revoluční tradice z let 1848 – 49. To zcela stavělo na hlavu dosavadní dynastický princip budování jednotného vojska a setkal se s tuhým odporem rakouských vyjednávačů. Do jejich čela se postavil arcivévoda Albrecht, vítěz od Custozy z roku 1866, v té době nejvyšší vojenská autorita habsburského domu. Jeho stanovisko bylo neméně neoblomné: „Rozštěpte armádu, podlomte jejího ducha – tím je dynastie ztracena a Rakouska nebude!“ Ale ani toto ostré varování nedošlo sluchu. Vyrovnání s Maďary muselo být dosaženo za každou cenu, na zlomení jejich odporu byla již Vídeň příliš slabá. Krkolomný kompromis, kterého bylo nakonec dosaženo, vedl ke vzniku složité organizace armády, bez obdoby v dosavadní historii habsburského vojenství. Ke trojímu vojsku vznikla tři vojenská ministerstva (společně, rakouské a maďarské), která se samozřejmě postarala o co nejtěžkopádnější fungování armádní mašinerie a vytváření rozmanitých příležitostí k další desintegraci branného potenciálu. Albrecht nemohl tušit, že se jeho víze záhy stane skutečností.

Již samotný branný zákon z 5. prosince 1868 s jeho mnoha dalšími úpravami představoval trvalý zdroj rozporů mezi politickými garniturami obou zemí, přecházejících čas od času v otevřenou krizi. Ty se vlekly i po celou první světovou válku a vyvrcholily hromadným odchodem uherských pluků z fronty v nejtěžších chvílích podzimu 1918.

K tradičním tahanicím Vídně a Budapešti o vojenský rozpočet přibýly po zavedení všeobecné branné povinnosti pravidelné sváry o rozdělení ročního kontingentu mužů povolanych do armády. V nich Maďaři usilovali o dosažení svého původního cíle – postavení silné národní armády – jinou, nepřímou cestou. Zákon stanovil, že 80 % schváleného ročního kontingentu odvedenců bude zařazeno ke společnému (c. a k.) vojsku, zbytek pak bude stejnoměrně rozdělen k rakouské (c. k.) a uherské (k. u.) zeměbraně. Vzhledem k tomu, že schválený roční kontingent pro doplnění armády byl menší, než celý odvodní ročník, zařazovali se k vojsku mladí muži losováním. Tažená vysoká čísla znamenala nástup k prezenční službě v c. a k. armádě nebo zeměbraně, střední čísla zařazení do náhradní zálohy s povinností zúčastnit se výcviku (po roce 1882 to bylo ročně 8 týdnů po dobu 10 let) a nejnižší čísla (po roce 1886) zařazení do domobran (Landsturm). To byla náhradní záloha, která se aktivovala pouze v případě války a její vojenská hodnota tak byla pochopitelně velmi nízká. V domobraně se zpravidla ocitali také seminaristé, učitelé, prvorození synové ze statků a muži s nižší zdravotní klasifikací. Tento stav se maďarští

pokračování na str. 10

pokračování ze str. 9

politici houževnatě snažili zvrátit jak co do počtu, tak výběru nejkvalitnějších odvedenců pro své honvédské (uherské zeměbrance) pluky. Vojenská otázka nabyla v rozštěpené duální říši na počátku 20. století takové vážnosti, že Vídeň udržovala pro nejhorší případ v pohotovosti mobilizační opatření k obsazení Budapešti pluky z tzv. předlitavských zemí. Mezi vyhlášené k této operaci patřily i spolehlivé jednotky z Čech a Moravy.

Za tohoto stavu bylo paradoxní, že přes odmítnutí českých snah dosáhnout v politickém uspořádání monarchie rovněž, řekněme, česko-rakouského vyrovnání, byl rakouský erár donucen armádní reformou, vynucenou Maďary, začít s výstavbou zeměbrance (tedy jistým způsobem „národních“) jednotek i na našem území. Zatímco dosavadní pluky společného vojska s převahou českého mužstva byly podle tehdejší rakouské praxe posílány sloužit mimo země české koruny, vznikalo díky teritoriálnímu principu doplňování zeměbrany „české“ vojsko na vlastním území; navíc postupně dostalo i své vyšší velitelské složky. Kdo vlastně byl zeměbrance, kterého služba v novém druhu vojska přiváděla do pohoreleckých kasáren? V praktickém průběhu služby se nelišil od vojáka společné (c. a k.) armády. Zmírně se alespoň obecně o tom, tak jak se zeměbrance služba ustálila na sklonku 19. století.

Povinnost ke službě začínala 1. lednem kalendářního roku, v němž mladý muž dosáhl 21. roku věku a trvala ve společném vojsku 3 roky v linii (tedy v prezenční službě) a sedm let v záloze; poté ještě v náhradní záloze dalších deset let. V zeměbraně (případně v zeměbrance náhradní záloze) trvala celková povinnost ke službě dvanáct let, z toho prezenční byla nejprve jeden rok, poté dva roky; ve zbývajících dobách byl zeměbrance pravidelně povolán na čtrnáct cvičení. Poté, co muži dosáhli 42 let věku, vztahovala se na ně ještě povinnost služby v domobraně, což platilo i pro mladíky od 19 let věku, kteří nebyli z různých důvodů zařazeni do některé ze zmíněných kategorií.

Jedním z významných důsledků zavedení všeobecné branné povinnosti byl hromadný příchod vzdělaných mladých mužů do armády. Absolventi středních škol – maturanti a vysokoškoláci mohli nastoupit do armády s využitím práva jednorozhodného dobrovolníka. Během roční prezenční služby požívali řady výhod, mimo jiné mohli na vlastní náklady bydlet mimo kasárna a denně se dostavovat k výcviku, atd. Na její závěr skládali tito „jednorozhodčí“ zkoušky a pokud je absolvovali, stali se důstojnickými čekateli a příslušníky sboru záložních důstojníků. V něm pak dosahovali důstojnických hodností.

Byl to významný průlom do důstojnického stavu, uzavřené kasty, narážející zpočátku na odpor starých důstojníků z povolání, kteří na své nové kolegy pohlíželi s krajní nedůvěrou. Bylo však stále jasnější, že válčení masové armády bez záložních důstojníků se stalo nemyslitelným a tak již při vypuknutí 1. světové války měla rakousko-uherská armáda, vedle asi 36 000 důstojníků z povolání, asi 54 000 záložních důstojníků. Není jisté třeba zvlášť rozebírat, že těchto důstojnických aspirantů měly české pluky, díky tehdejší obecné vzdělanostní úrovni naší společnosti, vysoké počty. Z politického a společenského hlediska vnesla všeobecná branná povinnost do habsburského vojenství řadu změn. K těm pozitiv-

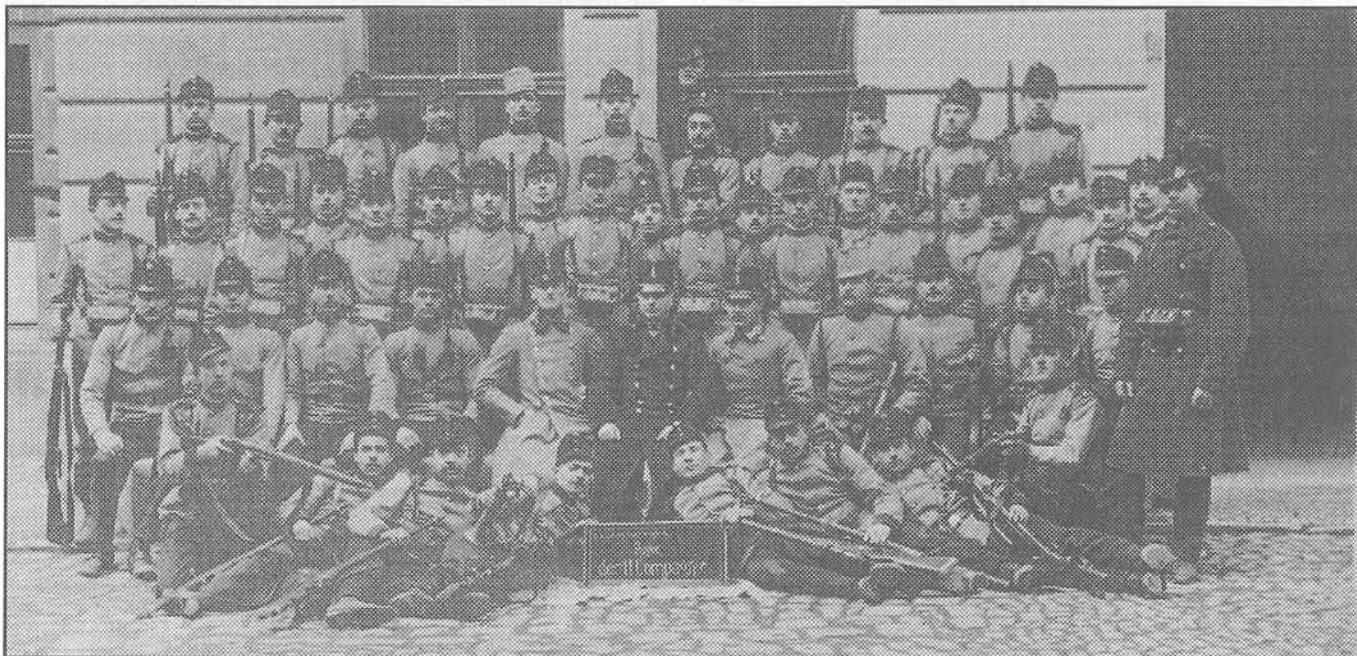
ním patřilo, že působily ke sblížení mužstva všech společenských vrstev a národností. Vojna nutila mladé muže žít vedle sebe po relativně dlouhou dobu prezenční služby, vzájemně se poznávat, učit se porozumění jednoho k druhému, vzájemně se respektovat a chápat rozdíly jednotlivých národních kultur. (I z těchto zkušeností rakouské armády čerpal poté T. G. Masaryk své poznatky o vojně jako „pokračovací škole života“, aplikované do poměrů nové demokratické republiky.) Na druhé straně tento mnohonárodnostní konglomerát (v některých plucích společného vojska se sešli vojáci až pěti i více národností) oslaboval dosud univerzálně platnou a přísně dodržovanou jednotící ideu služby dynastii, císařskému majestátu a „širší vlasti“. U zeměbrance, kde naopak vznikaly povětšinou národnostně stejnorodé celky nejen u mužstva, ale jak již podotknuto, i v nižším velitelském sboru, se naopak vytvářely téměř kompaktní, stále pevnější etnické celky.

Tak např. stále platný princip velící, služební a plukovní řeči začal pozvolna vykazovat trhliny, poté co u uherských pluků němčinu zcela nahradila maďarština. I v útvech zeměbrance však, přes trvajících zákaz, bylo na kasárenských dvorech, stále častěji slyšet i jiné, domácí jazyky. Známky toho, že se armáda začala pozvolna národnostně jítřit, narůstaly. V obecných podmínkách necitlivé národnostní politiky duální říše bylo jen otázkou času, kdy se naplní slova mezitím již zesnulého arcivévody Albrechta.

Tak jako jinde platil i u 8. zeměbrance pluku předpis, že velící řeč je němčina; tento zprvu tuhý režim však očividně povoloval. Čeština se používala stále častěji, byť prošípkována zkomolenými německými výrazy vojenského slangu, nacházíme ji i v písemné formě v mnoha rutinních kasárenských hlášeních. I mladí důstojníci z povolání nastupující k pluku byli převážně Češi, což lze soudit i z jmen ze Zeměbrance schematismu z roku 1913; tak například Šindelář, Višek, Liška Jirásek, Žalud, Dlouhý, Šebesta, Strádal, Novák, Kříž, Procházka, Křížek, Vorel, Martínek, Kopejtko, Uhlíř, Havelka, Čapek, Čermák, Červinka, Černý – a tak dále, všichni uvedeni řádně i s háčky a čárkami. K šíření českého jazyka přitom jistým způsobem napomáhala i ustanovení služebního předpisu, který v tomto směru lakonicky stanovil: „Důstojník, který nerozumí řeči svého mužstva, nemůže být povýšen.“

Jistě, stav nebyl v tomto směru, především ze strany velitelů německé národnosti, zdaleka ideální a tento předpis nebyl vždy dodržován. Avšak pozdější barvitá líčení o všeobecném národnostním útlaku v armádě je nutno brát se značnou rezervou. Často připomínání fanatičtí němečtí nacionalisté tvořili v důstojnickém sboru výjimku a drtivá většina velitelů si cenila vojáka podle jeho zdatnosti a výkonu služby. U nich se stále prosazovala zásada císařského maršála Thürrheima, vyřčená již za dob tureckých válek: „Dbám na to, abych měl dobrého vojáka, na jeho náboženství či národnosti mi nezáleží.“

Na povinnost služby v armádě, vztahující se od roku 1868 na všechny zdravé mladé muže, se nelze dívat očima dnešní naší mladé generace, se zcela minimálním občanským povědomím a smyslem pro povinnost, jejíž většina nadto považuje dobu strávenou ve vojenské základní službě (mnohdy oprávněně) za ztracenou. Dnes jistě například znamená pro „základáka“ samotný příchod do kasáren zpravidla pokles životní úrovně, ztrátu domácího blahobytu

a samozřejmosti všestranného zabezpečení, kterého se mladému muži dostává ve společnosti v jeho občanském životě i rodinném prostředí. Pro převážnou část tehdejších typických mladých mužů z chudých, především dělnických, malorolnických a nádenických vrstev, rukujících například do nových, výstavných pohořeleckých kasáren, znamenal příchod do prezenční služby naopak zlepšení jejich materiálního bytí a do značné míry i obecné kvality jejich života. Dostali, alespoň v letech před válkou, na svou dobu kvalitní oblečení, měli zaručenou pravidelnou, byť prostou stravu, lékařskou péči, osvojili si pravidelné hygienické návyky, atd. Řada z nich si na vojně zvýšila svou gramotnost či získala řemeslnou kvalifikaci.

Pro chlapce, přicházejícího z malé vesnice, bez jakéhokoliv pravidelného spojení s okolním světem, byl již příchod do Prahy, rušného města, s jeho mnoha lákadly a úskálími, i pobyt v něm, nepopsatelným zážitkem, který nikdy nevyprchal a v mnohem ovlivnil celý jeho další život.

Jako jinde, i k „landvéru“ na Pohořelec se nastupovalo v březnu a dubnu. U brány kasáren hrála vojenská hudba, u rot byli v pohotovosti krejčí a švec. Společnost, která se scházela na rozlehlém kasárenském nádvoří byla pestřejší než dnes, kdy přicházejí mladíci v unifíkovaných (pokud možno značkových) sportovních oděvech a adidaskách, s neméně unifíkovanými batohy. Tehdy byl na první pohled patrný rozdíl mezi pečlivě učesanými pražskými hochy, v nákrčnících, kravatách a s kufíčky, a vesničany z dalekého okolí s placatými čepicemi na hlavě, nesoucícími si mnohdy své propriety s maminčinou dávkou buchet na cestu v pytlí přes rameno.

Na všechny čekala tvrdá vojenská dřina; rakouský erár si nevzdával armádu na to, aby se jeho mužstvo bezcílně potulovalo po kasárnách a z dlouhé chvíle stříhalo metr. Zde opět jeden výrok z rakouské vojenské „filosofie“: „Kasárna nejsou domem komfortu a idylické pohody.“ Co mohl mladý kandidát vojenského řemesla kromě příslibu úmorného výcviku očekávat? I pohořelecká kasárna se stavěla podle platné c. k. normy, stanovící 4,5 čtverečního metru pro muže a 6,2 m² pro poddůstojníka. Postele byly stavěny v párech, ulička mezi dvojicemi lůžek činila 40 centimetrů. „Vyřasovanou“ výstroj i celý vlastní majetek měl voják poskládaný na rechně (polici) nad čelem lůžka, podél níž visela torna, polní láhev, sumka, opasek s bodákem a plášť podšívkou ven; na horní desku rechny se ukládal stejnokroj, klobouk, jídelní miska a chléb. Pod postelí, u hlavy, stála obuv podpatky ke zdi. (Poznámka pro dnešní dny – v kasárnách se nekradlo! Pokud si to přece jen někdo dovolil, byl to velký malér a provinilec poté okusil, jak chutná drsný repertoár trestů, jehož základ vznikl ještě za třicetileté války a přežil i tereziánskou reformu: od uvázání na dvě hodiny, které zrušil až císař Karel I. po svém nástupu na trůn v roce 1916, až po temnici posádkového vězení.) První tvrdý úkol, který musel nový voják zvládnout, byl zápas se slávníkem, jinak strožokem. Břicho jeho obalu z hrubé tkaniny bylo nenasytné; na první plnění spolykalo 22,5 kilogramů slámy a pak každé čtyři měsíce vždy dalších 11,2 kg. Občas se slávník musel vyprázdnit, vyvětrat a znovu naplnit.

Nováčka čekala i první kasárenská strava. Ta se nosila z kuchyně do jednotlivých světnic v jídelních miskách na velkém podnose a podávala na stole podél něhož sedělo mužstvo na dvou velkých lavicích; poddůstojník měl svůj malý stolek a židli. Pohořelecká kasárna byla již moderní v tom smyslu, že vytvářela ucelku dobré podmínky pro život, včetně elektrického osvětlení a umýváren. Zůstávalo však stále ještě mnoho kasáren mimo velká města, kde dosud platila norma jedné petrolejové lampy na 20 mužů, jedna konev na vodu na 10 mužů a na 20 mužů jedno umyvadlo s vědrem („Waschapparat“) před dveřmi světnice.

Již minule jsme se zmínili o peněžích. Pro břevnovské a poté pohořelecké zeměbrance to byla velmi důležitá otázka, neboť pobyt v Praze a jejím okolí byl pro ně velkým lákadlem. I zde byl rakouský erár šetrivý a hlavně předvídavý. Aby voják svůj lénunk (služné) co nejdříve neutratil, vydával mu jej po pětidenních dávkách. Vyplácelo se vždy 1., 6., 11., 16., 21. a 26. po třiceti krejcarech. Nebylo by to tak špatné, kdyby voják nemusel zaplatit 6 krejcarů na praní, 6 na tabák, 5 za krém na boty, vazelínu a další drobné čistící a šicí potřeby a 9 na nákrčníky; na kantýnu mu zbyly 4 krejcar. O něco lépe na tom byl poddůstojník, kterým bylo vypláceno (podle hodnosti) vždy 50 krejcarů až 1 zlatý 75 krejcarů.

Na rozdíl od nováčků byli záložníci povolání na cvičení ostřílení vojenští matadoři. Objevovali se na Pohořelci pravidelně řadu let, přijížděli již na vše připraveni a především se těšili na své bývalé lásky i oblíbené lokály. Branný zákon jim u zeměbrany ukládal celkovou délku cvičení 20 týdnů během deseti záložních let. Nástupy na cvičení se tak střídaly celoročně v rychlém tempu a není proto divu, že ve velkých pohořeleckých kasárnách vládl po celý rok čilý ruch. Obyvatelé širokého okolí si zvykli na pochody jednotek z kasáren a zpět, ale i na každodenní houfy landveráků, vyrážejících po denním zaměstnání do ulic. Jejich šedivé stejnokroje s tmavozelenými výložkami a kovovou poniklovanou číslicí „8“ na náramenících (v letech 1894 – 1909 navíc černé klobouky s chocholem

z černého kohoutího peří) neodmyslitelně patřily k dennímu koloritu této části města. Čas plynul a v průběhu několika desetiletí se zeměbrance pluky staly pevnou součástí rakouských branných sil. Jejich charakter se stále výrazněji měnil směrem od miličního a teritoriálního pořádkového vojska k regulární vojenské síle. Již na sklonku 19. století přibýlo k zeměbrance pečotě i jezdeckvo a dělostřelecko, což vedlo k tomu, že se na počátku první světové války kvalita společné armády a zeměbrany vyrovnala; v roce 1917 byl tento proces formálně dovršen přejmenováním zeměbrance pluků na sřeštěcké.

Významným posílením zeměbrance pluků v Praze bylo zřízení zeměbrance pluků, které se za mobilizace měnilo na velitelství 21. zeměbrance pluků. Patřily k ní zeměbrance pluky č. 6 (Cheb), 7 (Plzeň), 8 (Praha) a 28 (Písek – ten se často v české literatuře plete s pražským c. a k. 28. pěším plukem). Český profil této divize, kde výjimku tvořil pouze chebský pluk, se na začátku války ještě prohloubil. V srpnu 1914 k divizi z Vídně nastoupil jako velitel jedné z brigád tehdejší plukovník Alois Podhajský. Již v prosinci téhož roku se jako generálmajor ujal velení divize, s níž bojoval na východní a italské frontě až do roku 1917. Podhajský byl Čech, který se ke své národnosti a svým krajanům vždy otevřeně hlásil, byl jim přísný, ale spravedlivý, rozvážný a dovedný velitelem. Stal se známou postavou a jistým symbolem českých zeměbrance pluků. Po převratu byl převzat do československé armády, jež naléhavě potřebovala zkušenosti muže, který jako jediný její příslušník sloužil v generálské hodnosti již ve válce. Právě pro své znalosti a zkušenosti, i trvajících oblibu mezi vojáky, měl v rychle vyrostlých vyšších vojenských kruzích republiky mnoho odpůrců a byl typizován jako „rakušák“. Nový stáť jej však naléhavě potřeboval a přes své opakované žádosti byl propuštěn do výslužby až v roce 1933, ve svých 69 letech.

Všechny změny v budování zeměbrance se projevily i na Pohořelci. Postupně se ustálila organizace i dislokace silného, dobře vyzbrojeného a vycvičeného 8. zeměbrance pluku; pražští „osmáci“ se stali pojmem. Stáb pluku, 1. a 2. prapor zůstaly v Praze, 3. prapor byl umístěn v Benešově a 4. prapor v Jindřichově Hradci. Vlastní hudbu však pluk neměl, neboť ty byly zřízeny jen u některých zeměbrance pluků.

V prostředí pluku se rozvíjel společenský život. Připomeňme, že každý pluk, jako základní vojenské těleso rakouské armády, nebyl jen striktně vojenskou organizací. Plnil v té době i významné funkce společenské, kulturní, hospodářské i charitativní. O lecčem jsme se již zmínili v předchozím článku, zde připomeňme zakládání jídelen, kasin, vojenskovědeckých spolků, knihoven, výchovných útavů pro dcery vojáků z povolání atd. K tomu za války přibyla významná činnost podpůrných fondů pro rodiny padlých, péče o invalidní vojáky, spolupráce s červeným křížem, různé sbírky a další činnosti. Tak tomu bylo i u pohořeleckého pluku.

Když byla krátce před vypuknutím první světové války zavedena do rakouské armády jednotná uniforma, zmizely i vnější rozdíly mezi vojáky c. a k. a c. k. pluků nadobro. Jen letitá, poněkud „hospodská“ řevnivost starých šikovatelů od řadových císařských pluků se ještě tradičně a houževnatě držela. Stále ještě, i u nedalekého 28. pěšího pluku v Brusce, poučoval „dinstfyrrender“ (službyvedoucí šikovatel) před vycházkou vojáky v tomto tónu: „I na landveráky musíte pohlížet jako na kamarády a nesmíte se jim vysmívat, že jsou to „železní mouchy“. Jsou to vojáci jako vy, jenže jsou to holt landveráci. A je-li jich u muziky víc než vás, mohli by vám i napráskat.“ Mimochodem, taneční zábavy, i k těm se musíme ještě vrátit. Neboť popisování zájem mladých žen o pražské zeměbrance by se dnes opět mohl zdát poněkud nadnesený. Kromě daleko bližšího vztahu veřejnosti k vojsku, v Praze především k českým plukům (připomeňme jen např. slavné poddůstojnické bály 28. pěšího pluku na Zofíně) to však mělo zcela jasny a logický důvod.

V prvním desetiletí 20. století se totiž dále zvýšila disproporce ve složení pražského obyvatelstva ve prospěch převahy žen. Tak dle oficiální statistiky žilo v Praze roku 1910 celkem 105 227 mužů (včetně vojáků v činné službě, bez nich, tedy civilních občanů 100 109) a 118 464 žen, což znamenalo, že na 1000 mužů připadalo průměrně 1124 žen. V některých čtvrtích dosahovala převaha žen vysoko nad celoměstským průměrem (Josefov – Hradčany 1372, Malá Strana 1342, Staré Město 1214, atd.). Tento nepoměr se vysvětloval počtem služebných, čemuž nasvědčují počty žen právě v uvedených čtvrtích, kde žili převážně bohatí obyvatelé.

Odtud odešval byl pro panské služebné, povětšinou mladé dívky z venkova, do oblíbených břevnovských tanečních lokálů, například „Ke lvu“ jenom skok. Zdá se tedy, že milostné příběhy z Archebových vojenských humoresek, situované právě na Břevnov, Pohořelec a Peřín, mají pravděpodobně reálný základ. Není proto divu, že když „osmáci“ s těžkým srdcem opouštěli v srpnu 1914 před odjezdem na frontu pohořelecká kasárna, zpívali si do pochodu jednu ze svých nejoblíbenějších písní: „Ta Strahovská brána pěkně malovaná, pod ní stojí má panenka, celá uplakaná...“ (pokračování)

známe se

Prázdninový rozhovor s Jiřím Odvárkou o břevnovském patriotismu, také o knížkách, o IPB bance – leč netoliko o tom.

◆ **Pavel Krchov:** Nebudu šalebně předstírat, že se spolu neznáme a budu ti, Jirko, jako vždy, tykat. Ostatně i čtenáři našeho časopisu měli možnost si v Břevnovanu přečíst několik našich rozhovorů, ten první u příležitosti otevření bankovní pobočky IPB na Bělohorské ulici 118, a potom, ještě mnohem později, recenze na tvé knížky. Stalo se toho opravdu hodně od té doby. Začneme tudíž náš rozhovor: nejlépe – ku prospěchu čtenářstva –, tedy snad přímo od začátku?

◆ **Jiří Odvárka:** Musím s tebou, Pavle, rozhodně souhlasit: od samotného konce, nebo přímo od prostředka, by to nebylo krajcvajc pravé ořechové. To už bude deset let, pobočku IPB na Bělohorské jsme otvírali začátkem roku 1994, byla to tehdy vůbec první a současně také jediná pobočka Investiční a Poštovní banky na levém vltavském břehu. První rozhovor pro časopis Břevnovan, o kterém se tak jádrově zmiňuješ, jsme spolu připravovali už někdy ke sklonku roku 1993.

◆ **Pavel Krchov:** Proč jsi potom z IPB odešel? Nesnaž se mi namluvit, že z pozice ředitele bankovní pobočky se odchází jen tak lehce, bez nějakého opravdu silného důvodu? Už jen finančně, nebo pozičně, společensky...

◆ **Jiří Odvárka:** To ti všechno rád vysvětlím, ale začnu snad tím, proč jsem vůbec na břevnovskou pobočku IPB přišel. Já jsem se v Břevnově narodil, máme zde pěkný dům, který postavil můj dědeček Karel Fischer, celé toto teritorium má pro mně zvláštní a magicky silnou přitažlivost domova. Když IPB banka rozhodla o zřízení pobočky na Bělohorské ulici, požádal jsem o přeložení právé do Břevnova. Sestavil jsem potom tým pracovníků, kteří se opravdu snažili pracovat pro klienty. Usmívat se na ně. Rozuměj, Pavle: my jsme se tenkrát na Bělohorské nesnažili o tak zvaném „klientském přístupu“ pouze nekoněčně žvanit, my jsme skutečně usilovali o jeho naplnění v praxi. To se nám myslím tehdy podařilo, pobočka byla v konkurenci ostatních 150 bankovních expozitur IPB v ČR hned několikrát vyhodnocena jako nejlepší, vždycky jsme ale bývali v první desítce. Vlastně takový malinkatý zázrak to byl... My všichni, co jsme tenkrát byli u toho, na to stále rádi vzpomínáme...

◆ **Pavel Krchov:** Proč o tom tedy není ani jediné slůvko v tvé knížce BOOM?

◆ **Jiří Odvárka:** No, no, to jsem právě původně chtěl, aby to tam všecičko bylo! Jenže: celý můj popis rozvoje IPB a její obrovské expanze na bankovním trhu naší republiky je vystaven na dvou souběžných vypravěčských rovinách. První rovinu tvoří nekrácené novinové články, druhou autentický mikrosvět zaměstnanců IPB, tj. moje vlastní vyprávění. Obě vypravěčské roviny se v knížce ve shodných časových úsecích prolínají. Čtenář má tak možnost sledovat měnící se vnější pohled (novinářský) a současně i vnitřní život řadových pracovníků IPB, tj. náš život – život čarodějů druhé kategorie. K tomu jsem si z novinových archivů shromáždil všechny články o IB a IPB, které prošly celostátním tiskem, věř mi nebo ne, těch článků vyšlo neuvěřitelných 1200 kousků! Kdybych to hodně silně procedil a mikrosvět zaměstnanců dopsal za celou dobu existence IPB, měla by výsledná „knížička“ přibližně kolem 800 stránek... Na vydání takto rozsáhlé publikace nenajdeš u nás nakladatele. Domluvil jsem se proto v nakladatelství, že připravím jen první část, přibližně kolem 200 stran. Proto můj BOOM končí už v létě 1993, tedy půl roku před tím, než jsem přišel na pobočku do Břevnova. Knižka vyšla v listopadu 2002, kdy již celá kauza IPB – ČSOB značně mediálně vyčihla a prochladla...

◆ **Pavel Krchov:** To máš pravdu. Já jsem se tě ale ptal, proč jsi vlastně odešel z břevnovské IPB?

◆ **Jiří Odvárka:** Odešel jsem v létě 1997, kdy IPB stále ještě stoupala ke svému zenitu. Dostal jsem zcela konkrétní nabídku od Podniku výpočetní techniky (PVT). Oni tenkrát hledali někoho, kdo zná mechanismy banky zevnitř. Jejich perspektivním záměrem byla tvorba transakčních systémů a produktů

elektronického bankovníctví. Já jsem šel z naprostého jistého místa ředitele břevnovské pobočky do úplné nejistoty, která mně ale silně přitahovala tím, že budeme v PVT společně vytvářet něco úplně nového... To se později beze zbytku potvrdilo. Nemohl jsem v roce 1997 vůbec tušit, co se stane s IPB v roce 2000, kdy malý mraveneček věru sežral slona. Po mně převzal funkci ředitele Pavel Čekal, ještě po něm Jarda Kytka.

◆ **Pavel Krchov:** Říká se po Břevnově, že jsi přetáhnul za sebou do PVT hodně zaměstnanců bývalé pobočky IPB.

◆ **Jiří Odvárka:** To nebylo tak moc lidí... Jsou vlastně jenom čtyři: Pepino Makovský, Toník Liška, Pavel Čekal a Štrnad John. Všichni jsou zaměstnáni v PVT dodnes.

◆ **Pavel Krchov:** Pavel Čekal? Ten, co po tobě šéfoval pobočku na Bělohorské?

◆ **Jiří Odvárka:** Pavel je kvalitní fachman. Měl v roce 2000 obrovské štěstí. Do PVT nastoupil jen několik týdnů před tím, než započal run na IPB banku, který už si naopak v Břevnově plně vychutnal jeho nynější nástupce Jarda Kytka, ten přišel na Bělohorskou ředitelovat z ústředí IPB. Zde zažil kormutlivý krach banky, změnu názvu a potom i stěhování do současné budovy ČSOB proti České spořitelně. Z té naší bývalé prima party – pobočky, kterou jsem řídil v letech 1994 – 1997, tam v tuto chvíli nepracuje už vůbec nikdo.

◆ **Pavel Krchov:** Jsem stejně starý jako ty. Proto mě dovol malou impertinenci: jak je vůbec možné, že člověk tohoto věku se pustí tak náhle do psaní knížek?

◆ **Jiří Odvárka:** Myslíš jako..., že bych měl raději na zahrádce okopávat a jednotlivě karotku, nebo chodit do klubu důchodců na šachy? K tomu třebaš ještě dojít...

◆ **Pavel Krchov:** To ne! Ale tvrdíš, že jsi dříve nikdy nic nenapsal a nyní máš už čtyři vydané knížky. Za jeden rok. Takto plodný byl v české literatuře snad jenom samotný Donát Šajner!

◆ **Jiří Odvárka:** Škvělý a značně lichotivý příměr, Pavle. Moje první knížka TETIČKA vyšla v dubnu 2002, následoval BOOM v listopadu 2002. V únoru 2003 vyšel STORÁČ. Právě nyní vychází AUVAJŠ, MEJLO. Jen zdánílivě tedy máš pravdu. Neboť: příprava každé knížky má jakési tři fáze. Nejdříve musíš ten blábol sepsat, potom probíhají nejrůznější korekce, a až následně hledáš nakladatele, který by ti knížku vydal. Opravdu zábavná je pouze ta první fáze. Následující jednání s nakladateli a postupné úpravy si vyžadují veliké zkušenosti, pevné nervy, neochabující trpělivost a celou řadu znalostí. Ty jsem – jako naprostý amatér a začátečník – neměl. TETIČKU jsem napsal v roce 2001 a trvalo mi předlouhých deset měsíců než se knížka dostala na knihkupecké pulty. Mezitím jsem již dokončoval BOOM atd.

◆ **Pavel Krchov:** Před tím, před TETIČKOU, jsi opravdu nic nenapsal?

◆ **Jiří Odvárka:** Za celý život, od vstupu do zaměstnanecké praxe v roce 1966 jsem samozřejmě sepsal desetitisíce obchodních dopisů, ve znění: „K vašemu připsu značky ..., ze dne ..., Vám uctivě sdělujeme, abyste si laskavě...“ Docela určitě jsem vydatloval celé stovky technických informací a rozličných ekonomických elaborátů. Za posledních třináct let jsem vypotil desítky obsáhlých zpráv pro představenstvo IPB, nebo PVT. Ale ve smyslu tvého dotazu: TETIČKA je opravdickou prvotinou.

◆ **Pavel Krchov:** Všechny tvoje knížky jsou napsány hodně osobitým, troufnu si říci přímo barvitým a ironickým stylem. Pohráváš si pobaveně a značně sarkasticky s posvátnou nám to-

lik češtinou, neváháš dokonce mixovat vyložené archaismy s břevnovským slangem, čtenářům to svoje značně kuriosní čtivo rozhodně nijak neulehčuješ, ale přímo programově ho znesnadňuješ...

♦ **Jiří Odvárka:** Ten styl jsem právě získal pravidelným a značně intenzivním studiem vašeho časopisu Břevnovan, Pavle! Vždycky zaslízím bezmeznou radostí a nelíčeným citovým dojetím, když se ve vašem skvělém periodiku dočtu, že: „lupič, bezdomovec chatrného toliko zevnějšku – vytrhnuv hluchoslepé stařence kabelku s pětkorunou –, byl chrabřím poli-cejním orgánem střelbitě jat. Předveden. Sepsán s ním protokol. Odpudlivý padouch tento byv ze služebny policejní v 15.20 propuštěn...“ Krucajda! To věru nemá nejmenší chyбку. Právě ten, jak ty Pavle říkáš, osobitý styl, je paradoxně největším jabl-kem sváru při všech mých jednáních s nakladateli. Všichni sbor-ově a naprosto opakovaně mým knížkám zcela natvrdo a váž-ně vytýkají, že to co píšu, není historiografie, ani literatura faktu, ani objemnější publicistika, ani humor, ni oddecháč, natož snad beletrie, novela, či román. Že to je jen srandistická postmoder-na, kterou nelze katalogizovat. Že to nejde nikam zatřídít. Jiný-mi slovy, že distribuce – knihkupci, knihovníci, a následně fou-satí badatelé archiváři – nebudou vůbec vědět, do jakého šuplíku a regálu to vlastně mají vrnout!

♦ **Pavel Krchov:** Všiml jsem si, že tvoje první tři knížky (TE-TIČKA, BOOM, STORÁČ) vydalo nakladatelství Ivo Železný. Knížka AUVAJŠ, MEJLO vychází ale v nakladatelství Primus. Proč ta náhlá změna?

♦ **Jiří Odvárka:** Nakladatelství Ivo Železného je co do počtu již vydaných titulů (cca 5000 po roce 1990) pravděpodobně jedno z největších v ČR. Má skvěle fungující distribuční síť. Oproti tomu je nakladatelství Primus malé, vydalo za stejnou dobu jen asi 170 titulů. Já si od změny nakladatele slibuji, že by se moje knížky mohly (možná – snad) dostat k odlišné sor-tě čtenářů.

♦ **Pavel Krchov:** Ve svých knížkách nefabuluješ, popisuješ události, které se staly. Často se šokující otevřeností. Máš s tím potíže?

♦ **Jiří Odvárka:** No samozřejmě že jo! Obrovská vlna anony-mů, která dopadla na moji valem již šedivějící hlavu jenom proto, že jsem si dovolil napsat knížku o mladičké Němce, kte-rá si v květnu 1945 (ještě neploletá) vzala v Berlíně za man-

žela totálně nasazeného pražského hochštaplera a s ním se přestěhovala do Sudet (TETIČKA), to bylo pro určité lidi příliš těžko stravitelné a velice šprajcovní soustičko.

♦ **Pavel Krchov:** V této knížce tak krásně popsaná geneze rodu Fischerů probíhá z veliké části ve vašem domě v Šultyso-vě ulici, v Břevnově. V restaurantu Na Marjance...

♦ **Jiří Odvárka:** STORÁČ také. Ten se odehrává v Břevnově alespoň z poloviny. Poslední moje knížka AUVAJŠ, MEJLO je o zlatých letech šedesátých v Břevnově. Myslím si troufale, že není jen o břevnovském bigbítu, jak napovídá její název.

♦ **Pavel Krchov:** Popiš, Jirko, čtenářům, alespoň trošičku, proč jsi ji napsal?

♦ **Jiří Odvárka:** Kultovní undergroundová kapela Plastic Pe-ople Of The Universe vznikla – jak je všeobecně známo – v Břevnově. V prvním období byli jejími členy málem jenom samí Břevnováci (Mejla Hlavsa, Jiří Števích, Michal Jernek, Pavel Zeman). Po roce 1990 byla napsána o jejich tak šřavnat-ě dvacetileté historii v letech sedmdesátých a osmdesátých celá řada publikací, vydávaných jednak knižně, ale hlavně ča-sopisecky. Úplně nejpodrobnější ze všech je knížka „Bez ohňů je underground.“ V těchto publikacích jsem našel hned několi-krát svoje spanilé a ctné jméno za rozličných okolností, které si sám pamatuji přece jen trošilinku jinak. Celá historie Plasti-ků začíná v Břevnově na přelomu let 1968 / 1969. Ve svojí knížce AUVAJŠ, MEJLO jsem se pokusil popsat všechno to, co se bylo odestálo v Břevnově dekadu před tím. Moje knížka začíná v roce 1957 a v době vzniku Plastiků (tj. v roce 1969) končí. Popisují úsek dvanácti let, současně tedy období, kdy mě samotnému bylo 9 až 21 let. ZDŠ Pod Marjánkou, SVVŠ Parléřova, pionýrský dům v Kolátorce, loutkové divadélko u rybníčku jménem Víncek, kulturní dům v Radimově ulici č. 2, OV ČSM na Kulaťáku, třeskuté události U Lhotáků na Oře-chove, atd.

♦ **Pavel Krchov:** Tak to se opravdu těšíme. Jirko, já ti za čte-náře přeji hodně nových a dobrých nápadů. Je přitom celkem jedno, jestli se opět pustíš do sarkastické literatury faktu, či do čackých počětí, zda vyprodukuješ nějaký další svůj hořký škle-benec, či kam vlastně budeš tv svoje historické sondy nořit...

♦ **Jiří Odvárka:** Pavle děkuji ti. Já držím palce časopisu Břevnovan.

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

V roce 2007 oslaví Břevnov 100 let od povýšení na město. V roce 2006 ale stovku oslaví v Břevnově ještě někdo jiný, významný, jiná vážená společnost. Její jméno vyluštíte v tajence. **Správné vyluštění tajenky z minulého čísla: Budeme mít svoji kroniku.**

●	francouzská feka	rovnocennost	zde	snad	průměr	erolický časopis	německý východ	●	poloměr	zkralka okluze	základ jáhel	spojka	●	slovenská předložka	omíten	prospěch	japonská činná sopka	
aero									surová nafta kolos					noční pláť moravské město				
okousání					nejv. karta výraz v maráři			chem. zn. kryptonu kanc. zkralka				pláť římská 5						
římská 4			velice	1. část taj. začátek abecedy										dlis chrazení MPZ Rakouska				
sok						dřívější název podniku	Heyerdalův vor střední člověk			předložka biblický mořeplavec		požívatina nejv. japon. ostrov					kontaktní údaj	
latinský pozdrav					značka elektro-přisirojú			zkralka obrazu	končetina rámus					domácky Eduaró				
●	chem. zn. hliniku osob. zájm.			místo bojů v Jugoslávii souhlas							kůň předložka			opak pod švédské auto				
olomoucký podnik					2. část tajenky										lyzikální značka	zkralka Rudolfa voj. útvar		
německý zápor					šachové zakončení		doba spojka			francouzské přímořské město	část dvojját plus							
osobní zájmeno			představe-ný kláštera slov. kdýž					projev nesouhlasu SFZBroerov					zkralka litru Zátropkovy iniciály		německé zájmeno římská 499			
●	ukazovací zájmeno tuná			spleťtá cesta zkr. Adama								muzikál chem. zn. jodu						
důvěrně oslovovali							chemická značka kyslíku		vedlejší příběh									●

Z policejního deníku

31. 5. Požitím prášků vzala si život jednadvacetiletá dívka ze Řep ve Vondroušově ulici. Dívku našla matka, když se vrátila domů, ale byt musel násilím otevřít zámečník.

1. 6. Do budovy MŠ na Dlouhém lánu vstoupil zloděj sklepním okénkem, sklo rozbil, mříž vyhnul. Odněl si elektroniku za 80 tisíc. • **Za podomního prodejce** dek se vydával obtloustlý čtyřicátník a jeho komplic asi o dvacet let mladší. V Liboci v ulici U silnice se vloudili do domu a v pohodě odnesli ze dvou bytů celkem 14 600 Kč.

2. 6. Pro nové auto Fabia s červenou metalízou nemohl spát jeden dobrák z ulice Pod Marjánkou. Auto nebylo totiž jeho, ale souseda. Vstal a škrábal. Škoda na kapotě 10 tisíc korun.

3. 6. Ožralý Stanislav D. z Nymburka chtěl už se někde konečně usadit, uložit. Vlezl do zahrádkářské kolonie u Holubářů ve Veleslavíně a ustlal si v jedné chatce. Volána patrola.

4. 6. O půlnoci na Flemingově náměstí v Dejvicích přepadl cizozemec 29-letou ženu, odvlékl na lavičku a chtěl vše po dobrém – klidně, domluvou, bez emocí. Žena mu odevzdá mobil, batoh a bude volná. Mladá žena se však zdráhala, čímž vystresovala lapku, který ji udeřil do obličeje, okradl a utekl. Popis: asi 35 let, hnědé vlasy a oči, nápadné vrásky v obličeji.

5. 6. V baru Barbacan na Bělohorské se po půlnoci J. F. z Břevnova popral s V. H. z Havlíčkova Brodu, udělal mu pod okem tzv. jojo, čímž mu ublížil na zdraví. • **20-letý mládenec** ze Smíchova se šel vykoupat na Petyнку. Šaty si uložil do šatní skříňky a když se vrátil, našel jen prázdné kapsy. Škoda 3 tisíce. • **V půl páté odpoledne** uklouzl pokrýváč J. Š. z Kladna při opravě domu na Hanspaulce a zřítíl se k zemi. Po převozu do nemocnice zemřel.

6. 6. Řemeslník M. P. z Jičína prováděl rekonstrukci bytu na Bělohorské 106 a ráno před osmou procházel sklepním prostorem domu. Vtom ho někdo praštil do hlavy, tak silně, že byl s těžkým otřesem odvezen do vojenské nemocnice. Lapka mu ukradl mobil a 23 tisíc na materiály.

7. 6. 25-letá dívka šla odpoledne po cestě v Šárce, bylo hezky. U Dívčího skoku přepadena lapkou, který jí odvlékl z dohledu, obral ji o 150 Kč, co měla u sebe, a utekl. Popis: 35 – 40 let, krátké prořídilé hnědé vlasy, úzký knír pod nosem, upracované ruce. Mluvil česky se změkčelým slovanským přízvukem z východu.

8. 6. V ulici Na Větrníku kráčel po desáté večer V. K. Vtom proti němu někdo běží, kouká na něj – mladý kluk – když tu dostal ránu ze zadu do hlavy, až ztratil vědomí. V mráкотném stavu cítil, jak ten, co běžel proti němu, ho ihned proásal a obral a utíkal dále, ten zadní běžel dopředu. Nikdo nepromluvil, nikdo nic neviděl. Škoda 10 tisíc.

9. 6. Šest – sedm piv si dal J. H. z Červeného vrchu, bylo pondělí a měl po fairuntě. Pak vyjel tramvají nahoru do Vokovic a u nočního klubu Drancy vystoupil. Došel ho jeden a řekl počkej na mě. Pivař se zastavil, lapka ho kopl řádně do zadku, povalil, okradl a ještě trochu zkopal. Škoda 2700,- Kč. Popis: kratší tmavé vlasy, cca 35 let, modré džínky, černý svetr. • **Hned ráno** v půl osmé za-zvonilo několik mužů u dveří nočního klubu Drancy a tvrdili, že jsou plynáři. Když jedna žena otevřela závoru, vytáhli pistoli a chtěli všechny peníze. Vzali si 170 tisíc a odešli. • **Do kanceláře hrobníka** na střešovickém hřbitově se nebál vlézt zloděj. Krumpáčem rozštípal dveře, vzal si hrobníkovu nářadí – pilu, sekačku a odešel. Škoda 30 tisíc.

10. 6. V pasáži na Vítězném náměstí neznámý sprejer udělal škodu za 15 tisíc.

11. 6. K večeru na parkovišti Průhon v Řepích namíchla 41-letá manželka svého o dvanáct let mladšího manžela. Ten jí trochu proplesk, přiškrtl, tričko roztrhl. Šetřeno. • **Do restaurace Markéta** v Břevnově vlezl v noci zloděj, zajímal se o hrací automaty. Z jednoho vysypal kolem šesti tisíc. • **V půl šesté ráno** kdosi vzal dlažební kostku a vhodil do výlohy obchodu Elektrouniversal na Bělohorské. Škoda 6 tisíc. • **O půlnoci** šla mladá žena ulicí Pod Drinopolem. Je to jedno z nejnebezpečnějších míst v Břevnově. Ces-

tu jí zastoupili dva lapkové, jeden hlídal, druhý z ní začal stahovat batoh. Jenže žena se nechtěla svého batohu vzdát, čímž vystresovala banditu, zbil ji, okradl. Škoda 15 tisíc. Popis bandity: běloch se snědým obličejem, 25 – 30 let, atletická šlachovitá postava, černé kraťasy, černé tričko, výška kolem 180 cm. • **Novinovou bednu** potravinářského obchodu „u Rusáka“ u Kaštanu vyplenil zloděj – odnesl tisk za 2 tisíce korun.

12. 6. Ráno v 8.30 na autobusové zastávce Bořislavka vylákala jedna ženská trafikantku ze stánku za účelem nějakého časopisu za sklem. Sotva vyšla, byla sražena na zem komplicem, který ihned provedl šacung trafiky: pokladnu, lístky a pryč. Škoda: 7 tisíc. Popis dvojky: odbarvená žena na blond, rozčuchaná, muž kolem třicítky, robustní, spíše podsadité postavy.

13. 6. Ráno v půl čtvrté čekal na šestadvacítku v Dejvicích mladý muž z Dědiny. Chtěl až na konečnou a domů z Liboce pěšky. Přišli dva lapkové, požádali o cigáro, neměl, zbili ho, okradli. Šel na policii. Škoda 10 tisíc. • **Do antikvariátu** v Jaselské vlezl zloděj tak, že vyhnul kovovou mříž a rozbil skleněnou výplň. Šlo o prachy. Vzal 30 tisíc a zmizel.

14. 6. V 10 hodin dopoledne se R. Š. z Prahy 9, povoláním bytař, dostavil se svým náradím do ulice V Sadech v Dejvicích a snažil se pomoci páčidel vniknout do vily sloužící administrativním účelům, přičemž byl přistižen správcem objektu. Nevhodně rozrušený bytař napadl správce a způsobil mu těžké zranění. Byl sice dopaden, ale má svá práva.

14. 6. Kolem desáté večer vyšel 47-letý Američan z hotelu Diplommat, zamířil k telefonní budce komusi nutně zavolat. Ze stínu světla vystoupili dva muži, jeden z nich ukázal něco jako průkaz policie v plastovém pouzdře a že by rád viděl cizincův pas. Američan vysvětlil, že ho má v hotelu, ať jdou s ním, please. Ale to muži s plastovou průkazkou vůbec nechtěli, lámaně vysvětlili, že jsou vlastně jen obyčejní policejní úředníci, že ten pas zas tolik nepotřebují, ale že stačí, když jim ukáže svoji aktovku, že hledají jen z povinnosti pašované drogy a zbraně pro teroristy. Vycepaný Američan jim podal tašku, kde byla obálka s třemi tisíci dolary. Ihned si je začali podávat mezi sebou, sem tam, sem tam, Američan jen vyvaloval oči. Když mu vrátili tašku a odešli, zjistil, že je prázdná. Škoda přes 75 tisíc. • **Ve výloze optiky** na Dejvické 25 byl vystaven dalekohled Eschenbach. To vědí, německá optika! Zloděj rozbil výlohu a dalekohled byl pryč. Škoda 60 tisíc.

17. 6. Z mramorového pomníku v Liboci odcizil sběratel kovů mosazný relief P. Marie s Jezulátkem, originál od sochaře Bendy. Škoda přes 100 tisíc. • **Dveře prodejny Lewis Strauss** v ulici Na Hutích v Dejvicích prorazil zloděj a odnesl značkové textilie za 263 tisíc.

18. 6. Rodinné problémy a rozvodové řízení následného dne vedly 35-letého J. O. z ulice K Červenému vrchu k tomu, aby ráno v 8 hodin vystoupil do 12. patra a skokem do hlubiny ukončil svůj život.

21. 6. Do skladu náradí v ZŠ v Šantrochově ulici se vypravil zloděj. Odpáčil plechovou stěnu a odnesl bourací kladivo aj. za 50 tisíc korun.

22. 6. Ráno po sedmé vzal si život skokem ze 4. patra R. V. ročník 1934 z Plojharovy ulice. Trpěl depresivními stavy. • **Odpoledne přepadl** ve Šlejnické ulici lapka starší ženu s taškou. Tašku vytrhl, ženu zranil v obličeji. V tašce bylo krmení pro opuštěné kočky. Lapka ještě ten den chycen. Je to nějaký M. S., příslušný do Litoměřic, co se mu stane?

23. 6. Se slovy „něco vám padá z kalhot“ přistoupil mladý snědý muž ke 40-letému chodci, který odemykal dům v Buzulucké ulici. V okamžiku mu vytáhl ze zadních kalhot portmonku a chtěl utéci. Okradený muž chladnokrevně vytáhl mobil, že zavolá patrolu a když to lapka zmerčil, vrátil se, jedním skokem vytrhl mobil a byl pryč.

25. 6. V 16.20 oznámeno na l. 158, že v ulici Šimonově v Řepích dochází k ohrožování střelnou zbraní. Patrola zde zadržela muže, který vyhrožoval zastřelením mladému řemeslníkovi, jestli nepřestane dělat takový randál. Patrola vzala devítku a z kuchyně ještě brokovnici a odvezla muže na odběr krve. – To vědí Řepy!

Ing. J. Zemánek

**BESEDA NA
OŘECHOVCE**

V důsledku neočekávaného přesídlení ved. činitelů občanského sdružení (spolku) **BESEDA NA OŘECHOVCE** mimo Prahu, soustředil obnovitel tohoto spolku v r. 1989 a současný jeho tajemník Ing. J. Zemánek, CSc. činnost na oblast kulturně-sportovní, zejména na spolupráci se ZŠ Norbertov ve Střešovicích, ZŠ Pod Marjánkou v Břevnově a na Sokol Střešovice.

Po předchozím projednání se starostou OÚMČ Prahy 6 Mgr. Chalupou ohledně některých ekologických problémů, otázek údržby komunikací a parků, zejména oblasti Macharova náměstí, Strouhalova dětského hřiště a koexistence obyvatel jižní zástavby Ořechovky s Buštěhradskou železniční tratí, zejména z hlediska životního prostředí a bezpečnosti, bude nutno těmto otázkám věnovat zvýšenou pozornost. V současné době je v přípravném stádiu reorganizace vedení Besedy.

Členové Besedy zajišťovali v současném jarním období jako rozhodčí zdárný průběh závodu na kolech, koloběžkách a kolečkových bruslích v obratnosti i v rychlosti (sprintu), pořádaném Sokolem Praha Střešovice pro tři kategorie dětí: předškolní, mladší žactvo (do 10 let) a starší žactvo (11 až 15 let). Při porovnání s výsledky akcí z předchozích let je vidět zlepšení zručnosti

i rychlosti žactva. Překvapivě se projevila prověrka běžecké zdatnosti v kategorii mladších zákyň z výsledků dosažených časů, provedená na břevnovské ZŠ Pod Marjánkou. Ořechovská zákyň A. Z. zde výrazně předstihla i své spolužáky v běhu na 800 m (o 15 sec.) a potvrdila tak, že sportovní aktivita a zejména všestrannost výrazně zlepšuje fyzickou zdatnost jedince. Za úspěch možno považovat druhé místo v kopané mladšího družstva žáků ZŠ Norbertov Střešovice v soutěži se sehranými žáky z Hanspaulky, Dědiny, Dejvic a dalších dvou oddílů Prahy 6. Pozoruhodná byla rychlost a tah na branku střešovického středního útočníka, připomínajícího legendárního Pepí Bicana v období jeho vrcholné kondice, kdy v treninku na spartanském hřišti hladce porážel nejlepší spartanské sprintery, ač sám byl fotbalovým útočníkem rivala – SLÁVIE!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA**Narozeniny – jubilea – přání****Červenec 2003**

JUDr. Vojtěch Křížek, Břevnov	4. 6. 1906
Petr Staňa, Ruzyně	15. 7. 1923
Růžena Pacnerová, Ruzyně	16. 7. 1923
Josef Hanzlík, Ruzyně	20. 7. 1923
Ing. Břetislav Halášek, Břevnov	7. 7. 1928

Přání

Panu Ing. Břetislavu HALÁŠKOVI přejí členové živnostenského spolku v Břevnově a redakce listu k 75. narozeninám pevné zdraví a mnoho tvůrčích sil do dalších let.

PAN OPAT 60 LET!

Představený Strahovského kláštera v Praze pan opat Michael Josef POJEZDNÝ oslavil 16. července šedesáté narozeniny. Ke gratulacím stálého zdraví a Božího požehnání se připojují přátelé v Břevnově, Střešovicích a členové redakce Břevnovana.

Vzpomínka

Před sto jedenácti lety se narodil pan profesor Ladislav FUČÍK, který většinu života strávil v Břevnově a sloužil jako kněz na Bílé hoře.

Byty - výměny - podnájem - koupě

- Koupím knihy a časopisy týkající se radiotechniky 20. – 30. let min. století. Stanislav Vacek, tel.: 286 589 181.
- PhDr. Redaktor ČTK v. v. nabízí vyučování angličtiny nebo němčiny zájemcům z okolí Prahy 6. Tel.: 220 510 828.
- Vyměním garsoniéru, zasklená lodžie, I. kat., Praha 8 – Dáblice – Ládví v domě s pečovatelskou službou za malý byt v Břevnově a blíz. okolí. Tel.: 286 587 560.
- Prodám hrob u sv. Markéty v Břevnově. Levně. Tel.: 233 357 535.
- Vyměním byt 1 + 1 I. kategorie, 90 m², 1. p., Praha 5, maj. a 1 + 1 IV. kategorie, 40 m², 3. p., Praha 6 – Břevnov, 2 x akumulační kamna, maj., za 2 + k. k. II. kat., ne majitel, nejraději Břevnov a okolí. Tel.: 233 351 486.
- Vyměním 1 + 1 (jako 2 + kk), celkem 42 m², Praha 6 – Břevnov, obecní 1. patro, za 3 + 1 event. větší, nejraději v Praze 6, ne panel, ne soukromý majitel. Telefon: 602 281 783.
- Vyměním byt I. kategorie na Vinohradech 2 + 1 + hala, balkon, tel. komora, výtah, za malý byt I. kat. pro jednu osobu v Břevnově nebo blízkém okolí. Tel.: 272 741 066.
- Vyměním obecní 2 + 1 v Praze 6 – Ruzyni u obory Hvězda v třípatrovém cihlovém domě ve zvýšeném přízemí za podobný v Praze 6. Byt je vhodný např. pro starší osoby. Tel.: 603 342 293.
- Vyměním byt 2 + 1 I. kat. státní byt v Dejvicích, slunný, balkon, výtah, za dva menší, jeden v Břevnově nebo blízkém okolí, pokud možno od druhého patra výš. Tel.: 224 325 951.
- Prodám byt 2 + kk s balkonem, 70 m² v osobním vlastnictví a garážové stání v suterénu domu, rovněž v osobním vlastnictví v Praze 6 – Břevnov, menší dům, novostavba z roku 1999. Prodej včetně vybavení bytu cena 4 mil. 190 tisíc. Tel.: 603 553 279, 251 611 967.

V sobotu 6. září začne v našem městě 4. ročník atletického běhu BŘEVNOVSKÝCH 10 MIL.

Tento hlavní závod, dále lidový běh, junioři a juniorky povedou přes Břevnovskou pláň, ulicí Bělohorskou, Za Strahovem, Maratonskou, Běžeckou a Atletickou. Prezentace účastníků je od 9.00 do 11.15 na fotbalovém hřišti FC Dragoun Břevnov. Účastníky čekají upomínkové a věcné ceny, občerstvení a bohatá tombola.

Starty závodů:	M – MV 10 mil 16 090 m (3 kola)	11³⁰
	Z – ZV 10 720 m (2 kola)	11³⁰
Junioři a juniorky	5360 m (1 kolo)	11³⁰
Lidový běh	5360 m (1 kolo)	11³⁰
Předškolní děti do 6 let	od 200 do 1500 m	10⁰⁰ – 10⁴⁵
Žáci do 16 let	2400 m	11⁰⁰
In-line bruslaři	8000 m	11⁰⁰

Pro závody in-line vždy nutné přilby a chrániče!

Startovné: 20 a 40 Kč
Informace: František Feňa, tel. 233 358 231, Bělohorská 140, Praha 6 – Břevnov

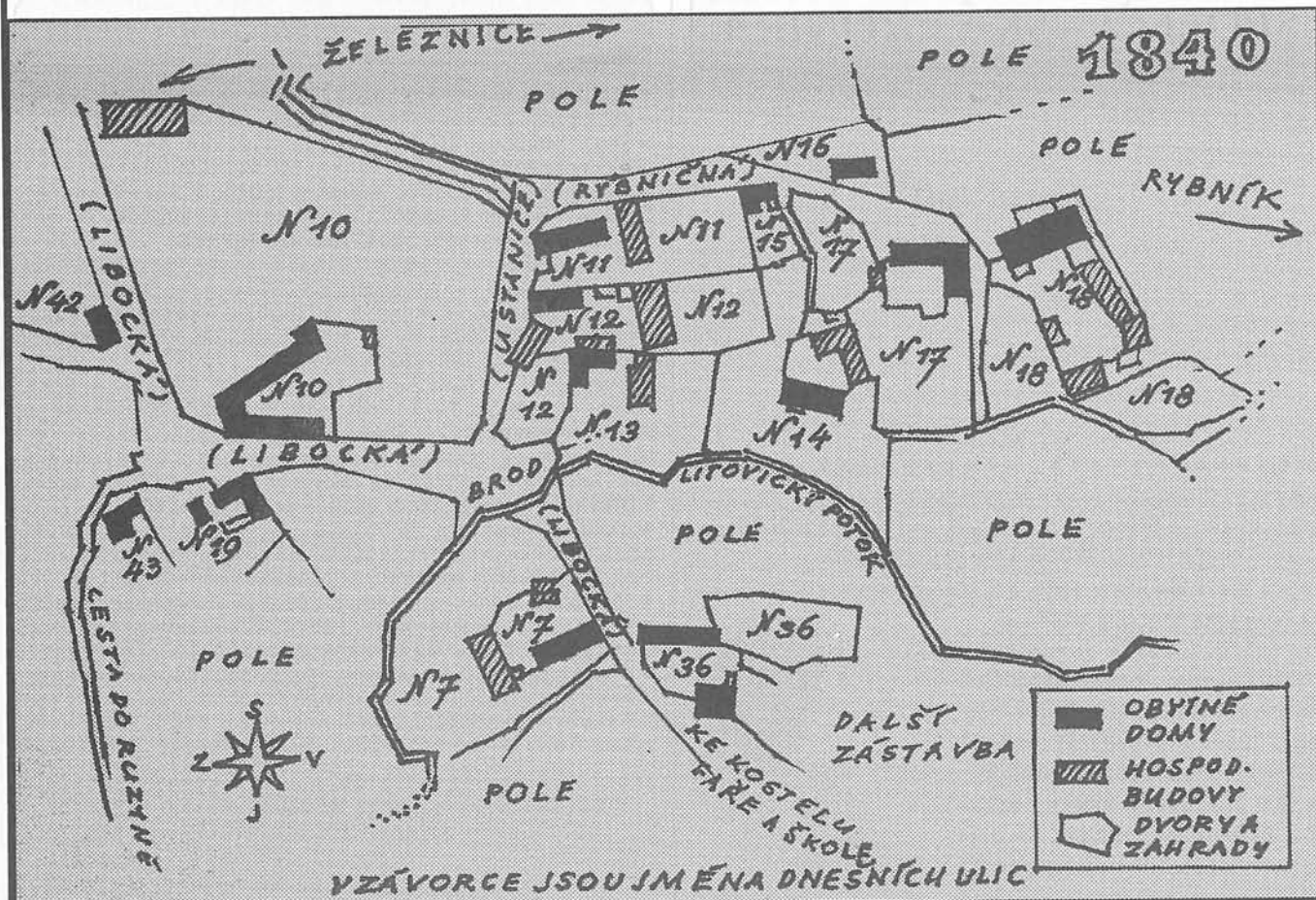
O TOM VELKÉM POŽÁRU V LIBOCI V LÉTĚ ROKU 1887

Ještě jednou k historii zmizelých libockých statků

V prosincovém čísle v roce 1913 vzpomíná Farní věstník libocký po dvaceti pěti letech na velký požár ve středu obce: „R. 1887 vypukl ve statku Matěje Kubra v č. 13 z neznámé příčiny oheň, který kvapem rozšířil se na některá stavení sousední. Dravému živlu kromě zásob píce, steliva a hospodářského nářadí, nábytku, dobytka a drůbeže padlo za oběť: v č. 13 stodola a obytné stavení, v č. 14 stodola, stáje a obytné stavení, v č. 12 stodola a stáje, v č. 17 stodola, stáje a obytné stavení, v č. 18 stodola a část stájů.“ Šestákova libocká kronika z r. 1906 dále líčí situaci při požáru: „Jelikož požár zuřil v míře nebývalé, bylo k jeho logali-

doměk čp. 16 a samozřejmě i statky a stavení vzdálenější, jako kovárna čp. 42, čp. 9, dvůr čp. 10 na západ od ohniska požáru, a statek čp. 7 a hospoda U Kučerů čp. 36 na jih.

Na mapce stavu zástavby středu Liboce v době vyměřování Stablního katastru 1840 je dobře vidět, jak se po směru západního větru šířil požár ze statku U Kubrů čp. 13 k východu. Štěstím bylo, že v blízkosti požářiště tekł poměrně vydatný potok, jinak by škod bylo ještě víc. Nejvíce byly postiženy statky čp. 14 a 17, kde shořely stodoly, stáje i obytné domy. Méně postižená hospodářství čp. 12, 13 a 18 byla obnovena, z pohromy

sování mimo domácího sboru povoláno hasičstvo z okolí, jakož i hasičský sbor Pražský, který přijel na místo požáru s parní stříkačkou, kterémuž sboru velel pražský cvičitel p. Vejdělek.“ Na konci obdobného výčtu škod, které požár způsobil ve staveních čp. 12 (Josef Kubr), 13 (Matěj Kubr), 14 (František Písecký z Košů), 17 (Václav Holeček), 18 (Václav Šesták), přidává Šestákova kronika ještě poznámku: „V čp. 11 U Rusů bylo vše uchráněno obětavostí občanů, mezi nimiž působil obětavě p. Antonín Kubát z čp. 9, správce ruzyňského cukrovaru.“ Nedotčeny zůstaly kromě zmíněného statku čp. 11 také blízká chalupa čp. 15, Vajsův

se však už nevzpamatoval především Holečkův statek čp. 17, který je ještě v r. 1905 v seznamu držitelů domů popisován jako „spáleniště“ s názvem „Holečkárna“. Tehdy už patřily ruiny budov, ale především polnosti, ke dvoru čp. 10 paní Durasové. Od Durasů vše později koupil sousední sedlák Šesták ze statku čp. 18 a pronajal pak bratřím Linhartům, kteří zde měli velké zahradnictví s četnými skleníky.

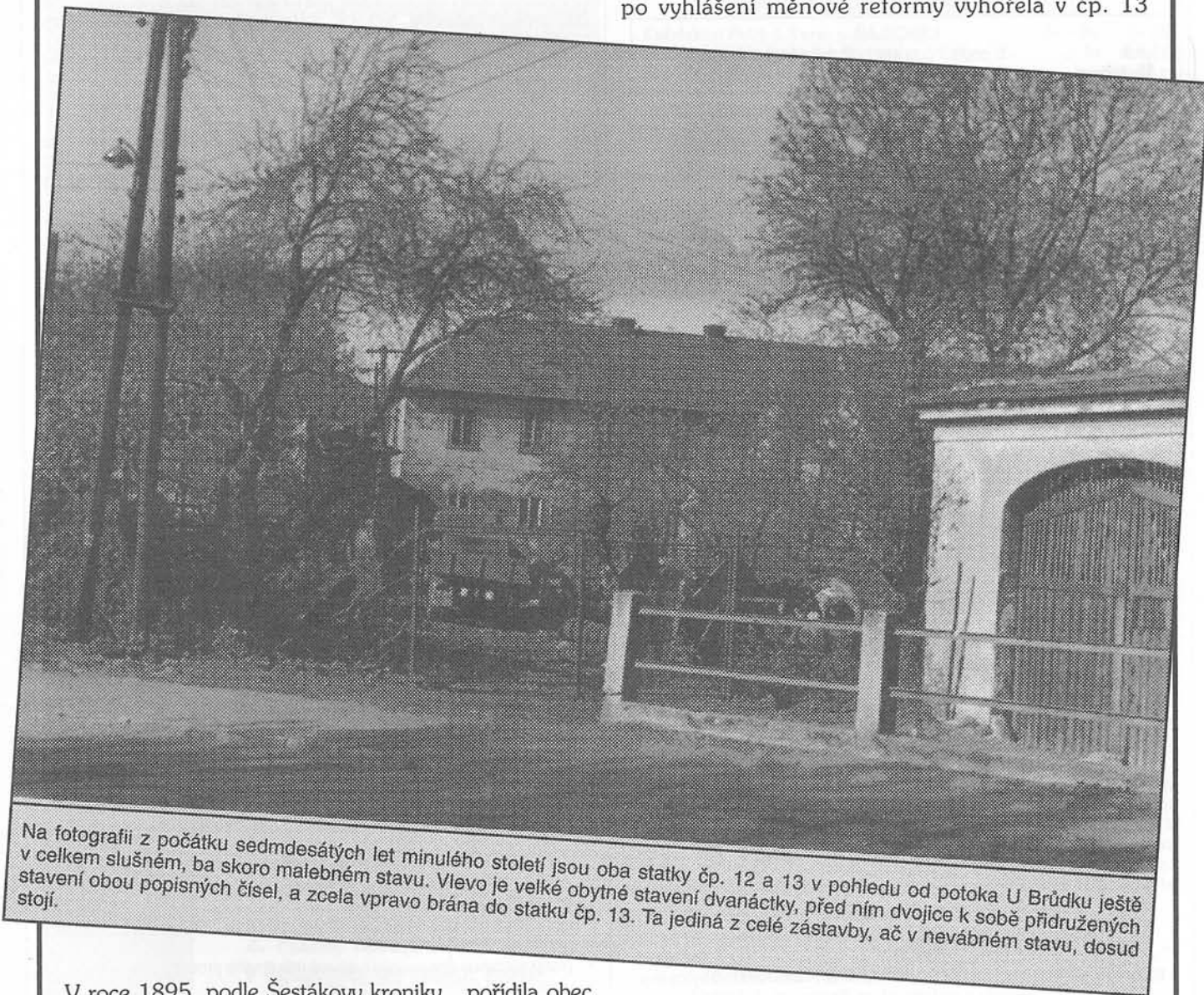
Šestákova kronika se zmiňuje o tom, že likvidace rozsáhlého požáru se zúčastnil též místní hasičský sbor. Ten byl založen o patnáct let dříve, 6. prosince 1873

na schůzi v usedlosti iniciativního libockého starosty Václava Šestáka. Zakládajícími občany byli především Antonín Lebeda, Ferdinand Umlauf, Václav Kníže, Josef Kučera z čp. 49 a truhlář Antonín Herych. Předsedou sboru se stal Václav Šesták, velitelem Ant. Lebeda, obchodník čp. 45. První akci měl libocký hasičský sbor hned v následujícím roce, 26. srpna 1874, kdy hořel v polích obilní stoh rolníka Ant. Nováka z čp. 14. Po třiceti letech trvání, v roce 1903, vykazoval sbor účast při 28 požárech v obci i v okolí.

Matějem, si libocké děti hrávaly), nebo divadelních společností, které Liboc navštívily.

Požární zbrojnici na úschovu hasičského nářadí měl libocký sbor, skoro už od počátku, v suterénní místnosti severního křídla školy, postaveného Josefem Markupem ve svahu k Libocké ulici v roce 1875. Dnes je v této bývalé hasičské zbrojnici a později skladišti koksu a briket pěkná kaple Domu sv. Rodiny, od r. 1999 nového uživatele bývalé starodávné libocké školy.

Dnešní pohled do minulosti zakončíme jednou žhavou tečkou, ještě jedním požárem, a to z roku 1953, kdy po vyhlášení měnové reformy vyhořela v čp. 13

Na fotografii z počátku sedmdesátých let minulého století jsou oba statky čp. 12 a 13 v pohledu od potoka U Brůdku ještě v celkem slušném, ba skoro malebném stavu. Vlevo je velké obytné stavení dvanáctky, před ním dvojice k sobě přidružených stavení obou popisných čísel, a zcela vpravo brána do statku čp. 13. Ta jediná z celé zástavby, ač v nevábném stavu, dosud stojí.

V roce 1895, podle Šestákovy kroniky, „pořídila obec místnímu sboru hasičskému cvičební lezačku, v jejímž spodku zřízena komora, která určená v pádu potřeby ku zavírání tuláků. Lezačka tato vyžadovala nákladu 160 zlatých“. Na tuhle lezačku s visícími hadicemi se ještě dobře pamatuje libocká rodačka, paní Vlasta Procházková – Barešová z blízkého čp. 20 na kraji libockého rybníka. Lezačka, stojící poblíž můstku přes potok u ulice Pelikánovy, byla i s pláckem u ní eldorádem okolních dětí. Nesmělo se na ni sice lézt, ale zakazujte to dětem! Na malém prostranství stávaly také marinetky loutkáře Kopeckého (s jeho synem, samozřejmě

„U Zelenků“ stodola. Náhoda? Vzpomíná na to pan Ladislav Kubr z Pelikánovy ul. z rodu Kubrů z čp. 12: s bratrem na dvoře zpozorovali, že u sousedů se kouří ze stodoly; než přijeli hasiči, stodola lehla popelem. A to byl oheň opravdu poslední. Teď už, prozatím, v místě bývalých libockých statků čp. 12 a 13 nemá co hořet; i když při bourání to chvílemi jako po požáru vypadalo.

Jan Herink

INFORMACE

Úřad městské části MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 6

Čs. armády 23, 160 52 Praha 6
– Bubeneč, tel. 220 189 111, fax.
233 333 510

M. Č. PRAHA 6 vypisuje VÝBĚROVÉ řízení na PRONÁJEM

nebytového prostoru v objektu v majetku hl. m. Prahy – m. č. Praha 6
vyvěšeno dne 4. 7. 2003

KANCELÁŘ

ulice	č. popis. / č. orient.	rozloha m ²	podlaží
Sartoriova	66/6	12,46	podzemí

KOLAUDAČNÍ STAV: kancelář – záměr prodeje objektu dle Usn. ZMČ Praha 6 č. 386 / 02 ze dne 12. 2. 2002

ZPŮSOB VYUŽITÍ: POUZE V SOULADU S KOLAUDAČNÍM STAVEM

VYBAVENÍ: ÚT, měřiče ÚT, elektro

NUTNÉ ÚPRAVY: stav dobrý

• Při výběru bude rozhodující: **nabízená výše nájemného, předpokládaná činnost.** Nájemní smlouva bude uzavřena na dobu neurčitou.

• Od 1. 7. každého roku zvýšení nájemného o index průměrné míry inflace (cena x koef.).

• Nájemce je povinen do 5 dnů od podpisu nájemní smlouvy druhou ze smluvních stran složit na účet pronajímatele jistinu ve výši trojnásobku měsíčního nájemného k zajištění nároků pronajímatele vůči nájemci v případě nedodržení smluvních ujednání, která bude vyúčtována při skončení nájemního vztahu.

• Veškeré stavební úpravy provede uživatel na vlastní náklady. Finanční náklady vložené do stavebních úprav nebudou po dobu trvání nájmu pronajímatelem uhrazeny.

Nabídka musí obsahovat:

- nabízenou výši nájemného v Kč / m² / rok
- přesnou specifikaci účelu nájmu
- oprávnění k podnikatelské činnosti v oboru (výpis z OR nebo ŽL) v případě záměru využívat NP k podnikání
- předpokládanou výši investic k úpravě nebytového prostoru
- cizinci doložit doklad o pobytu na území ČR

PROHLÍDKU Vám umožní po dohodě správní kancelář: AUSTIS s. r. o.
Pod Marjánkou 41/1675, 169 00 Praha 6, č. tel. 233 353 166, 233 355 271.

NABÍDKU v zalepené obálce na předepsaném tiskopisu musí být doručena do podatelny Úřadu městské části Praha 6 nejpozději dne 29. 8. 2003 (rozhodující je razítko podatelny). Nabídka v obálce bez uvedené adresy NP resp. doručená po termínu je neplatná.

Na obálce adresované Úřadu m. č. Praha 6, Dislokační komise, Čs. armády 23, 160 52 Praha 6, musí být v levém horním rohu zřetelně vyznačeno:

NEOTVÍRAT – Výběrové řízení na pronájem nebytového prostoru na adrese Sartoriova 66/6 – kancelář

Vyhlašovatel si vyhrazuje právo kdykoliv NABÍDKU zrušit případně nevybrat žádného zájemce. O výsledku nabídkového řízení se informujte na tel. 220 189 705 (4. patro, kancelář č. 403), písemné vyrozumění obdrží pouze vybraný nájemce.

Usnesení RMČ č. 560/03 ze dne 25. 6. 2003, záměr m. č. Praha 6 byl zveřejněn od 12. 6. do 27. 6. 2003

Ing. Václav PÁTEK, vedoucí OSOM

Úřad městské části MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 6

Čs. armády 23, 160 52 Praha 6 – Bubeneč, tel. 220 189 111, fax. 233 333 510

M. Č. PRAHA 6 vypisuje VÝBĚROVÉ řízení na PRONÁJEM nebytového prostoru v objektu v majetku hl. m. Prahy – m. č. Praha 6
vyvěšeno dne 4. 7. 2003

GARÁŽOVÉ STÁNÍ DVOURADĚ, 1. POŘ. LEVÉ

ulice	č. popis. / č. orient.	rozloha m ²	podlaží
Sartoriova	60/12	14,00	podzemí

KOLAUDAČNÍ STAV: garážové stání dvouradé – záměr prodeje objektu dle Usn. ZMČ Praha 6 č. 386/02 ze dne 12. 2. 2002

ZPŮSOB VYUŽITÍ: POUZE V SOULADU S KOLAUDAČNÍM STAVEM

VYBAVENÍ: světlo, ÚT

NUTNÉ ÚPRAVY: stav dobrý

• Při výběru bude rozhodující: **nabízená výše nájemného** (orientační cena 700.– Kč / m² / rok), u garáží a gar. stání je podmínkou bydliště (sídlo firmy) na území m. č. Praha 6. Nájemní smlouva bude uzavřena na dobu neurčitou.

• Od 1. 7. každého roku zvýšení nájemného o index průměrné míry inflace (cena x koef.).

• Nájemce je povinen do 5 dnů od podpisu nájemní smlouvy druhou ze smluvních stran složit na účet pronajímatele jistinu ve výši trojnásobku měsíčního nájemného k zajištění nároků pronajímatele vůči nájemci v případě nedodržení smluvních ujednání, která bude vyúčtována při skončení nájemního vztahu.

• Veškeré stavební úpravy provede uživatel na vlastní náklady. Finanční náklady vložené do stavebních úprav nebudou po dobu trvání nájmu pronajímatelem uhrazeny.

Nabídka musí obsahovat:

- nabízenou výši nájemného v Kč / m² / rok
- předpokládanou výši investic k úpravě nebytového prostoru
- cizinci doložit doklad o pobytu na území ČR

PROHLÍDKU Vám umožní po dohodě správní kancelář: AUSTIS s. r. o.
Pod Marjánkou 41/1675, 169 00 Praha 6, č. tel. 233 353 166, 233 355 271.

NABÍDKU v zalepené obálce na předepsaném tiskopisu musí být doručena do podatelny Úřadu městské části Praha 6 nejpozději dne 29. 8. 2003 (rozhodující je razítko podatelny). Nabídka v obálce bez uvedené adresy NP resp. doručená po termínu je neplatná.

Na obálce adresované Úřadu m. č. Praha 6, Dislokační komise, Čs. armády 23, 160 52 Praha 6, musí být v levém horním rohu zřetelně vyznačeno:

NEOTVÍRAT – Výběrové řízení na pronájem nebytového prostoru na adrese Sartoriova 60/12 – GS2

Vyhlašovatel si vyhrazuje právo kdykoliv NABÍDKU zrušit případně nevybrat žádného zájemce. O výsledku nabídkového řízení se informujte na tel. 220 189 705 (4. patro, kancelář č. 403), písemné vyrozumění obdrží pouze vybraný nájemce.

Usnesení RMČ č. 349/03 ze dne 16. 4. 2003, záměr m. č. Praha 6 byl zveřejněn od 4. 4. do 20. 4. 2003

Ing. Václav PÁTEK, vedoucí OSOM

Úřad městské části MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 6

Čs. armády 23, 160 52 Praha 6 – Bubeneč, tel. 220 189 111, fax. 233 333 510

M. Č. PRAHA 6 vypisuje VÝBĚROVÉ řízení na PRONÁJEM nebytového prostoru v objektu v majetku hl. m. Prahy – m. č. Praha 6
vyvěšeno dne 4. 7. 2003

DÍLNA

ulice	č. popis. / č. orient.	rozloha m ²	podlaží
BĚLOHORSKÁ	1421/92	103,54	suterén

KOLAUDAČNÍ STAV: dílna (sklad 12,54 m², dílna 70,11 m², chodba 7,50 m², WC 1,29 m², koupelna 3,38 m², komora 8,72 m²)

ZPŮSOB VYUŽITÍ: POUZE V SOULADU S KOLAUDAČNÍM STAVEM

VYBAVENÍ: elektro, ÚT, TV, SV, měřiče tepla a vody

NUTNÉ ÚPRAVY: stav dobrý

• Při výběru bude rozhodující: **nabízená výše nájemného, předpokládaná činnost.** Nájemní smlouva bude uzavřena na dobu neurčitou.

• Po uzavření nájemní smlouvy (dle kolaudačního stavu) lze na základě písemného souhlasu majitele objektu požádat o rekolaudaci nebytového prostoru dle záměru uživatele.

• Od 1. 7. každého roku zvýšení nájemného o index průměrné míry inflace (cena x koef.).

• Nájemce je povinen do 5 dnů od podpisu nájemní smlouvy druhou ze smluvních stran složit na účet pronajímatele jistinu ve výši trojnásobku měsíčního nájemného k zajištění nároků pronajímatele vůči nájemci v případě nedodržení smluvních ujednání, která bude vyúčtována při skončení nájemního vztahu.

• Veškeré stavební úpravy provede uživatel na vlastní náklady. Finanční náklady vložené do stavebních úprav nebudou po dobu trvání nájmu pronajímatelem uhrazeny.

Nabídka musí obsahovat:

- nabízenou výši nájemného v Kč / m² / rok
- přesnou specifikaci účelu nájmu
- oprávnění k podnikatelské činnosti v oboru (výpis z OR nebo ŽL) v případě záměru využívat NP k podnikání
- předpokládanou výši investic k úpravě nebytového prostoru
- cizinci doložit doklad o pobytu na území ČR

PROHLÍDKU Vám umožní po dohodě správní kancelář: AUSTIS s. r. o.
Pod Marjánkou 41/1675, 169 00 Praha 6, č. tel. 233 353 166, 233 355 271.

NABÍDKU v zalepené obálce na předepsaném tiskopisu musí být doručena do podatelny Úřadu městské části Praha 6 nejpozději dne 29. 8. 2003 (rozhodující je razítko podatelny). Nabídka v obálce bez uvedené adresy NP resp. doručená po termínu je neplatná.

Na obálce adresované Úřadu m. č. Praha 6, Dislokační komise, Čs. armády 23, 160 52 Praha 6, musí být v levém horním rohu zřetelně vyznačeno:

NEOTVÍRAT – Výběrové řízení na pronájem nebytového prostoru na adrese Bělohorská 1421/92 – dílna

Vyhlašovatel si vyhrazuje právo kdykoliv NABÍDKU zrušit případně nevybrat žádného zájemce. O výsledku nabídkového řízení se informujte na tel. 220 189 705 (4. patro, kancelář č. 403), písemné vyrozumění obdrží pouze vybraný nájemce.

Usnesení RMČ č. 560/03 ze dne 25. 6. 2003, záměr m. č. Praha 6 byl zveřejněn od 12. 6. do 27. 6. 2003

Ing. Václav PÁTEK, vedoucí OSOM

PRAŽSKÉ SLUŽBY
akciová společnost

Drnovská 18, Praha 6

tel./fax: 235 301 720

NABÍZÍME:

Úklid vozovek, parkovišť, nákladní dopravu, rozvoz písku.

Kontejnerová doprava – odvoz odpadu včetně skládky.

- ◆ Kropicí vozy
- ◆ Samosběrné vozy
- ◆ Kontejnerové vozy
- ◆ Nakladač
- ◆ Nákladní vozy + vleč

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

DO NOVĚ OTEVŘENÉHO

Nabízíme profesionální kadeřnické služby pro celou rodinu

PRODEJ VLASOVÉ KOSMETIKY WELLA

Kadeřnictví Petrů & Rossi, s. r. o.
Bělohorská 131, Praha 6 – Břevnov
Tel./fax: 233 357 530

Po – Pá 7 – 20
So 8 – 17
Ne 13 –

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 - Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
e-mail: solork@ms.anet.cz • internet: www.solork.cz

ČSOB KREDITNÍ KARTA

1. Možnost úvěru, kdykoli potřebujete!

Čerpat lze 15.000 až 250.000 Kč.

2. Platby kreditní kartou a výběry v hotovosti po celém světě

Kdekoli uvidíte logo MasterCard...

3. Bezúročné období v délce až 45 dní!

Splatíte-li v této lhůtě vyčerpanou částku v plné výši.

4. Pružné splátky

Splácíte úvěr dle svých možností.

5. Nízké minimální splátky!

Již od 10 % z vyčerpané částky.

6. On-line přístup k účtu!

Zůstatky a úhrady splátek kontrolujete prostřednictvím elektronického bankovníctví (zůstatky lze ověřovat také prostřednictvím bankomatu ČSOB).

7. Výhodné sazby a poplatky!

Nížší než u většiny ostatních kreditních karet...

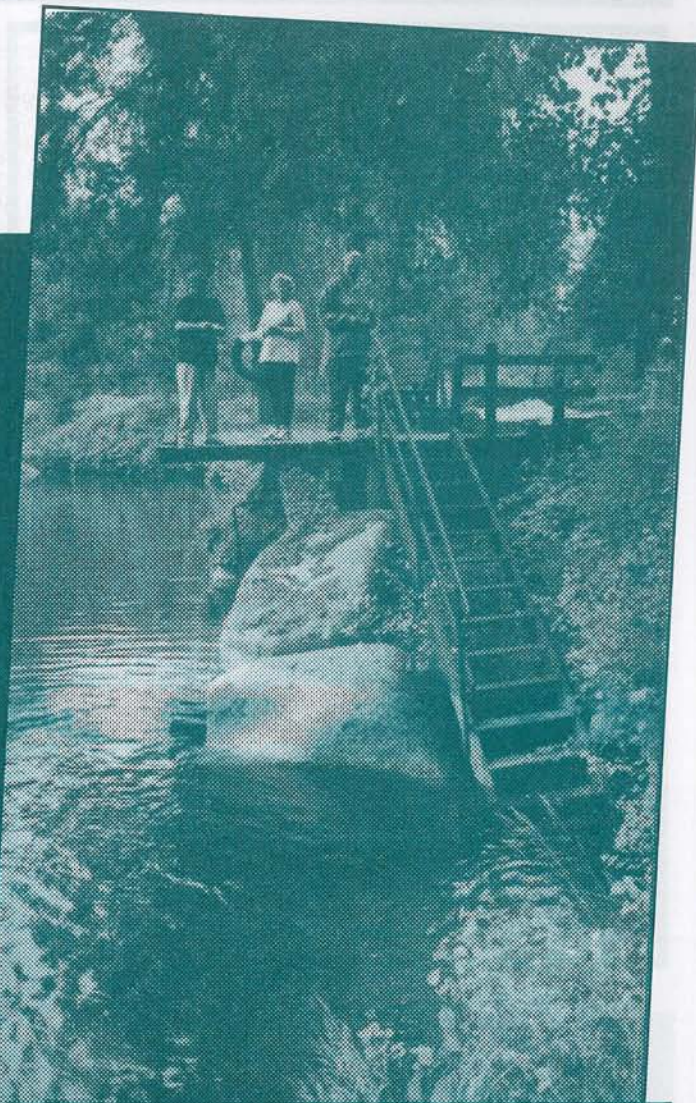
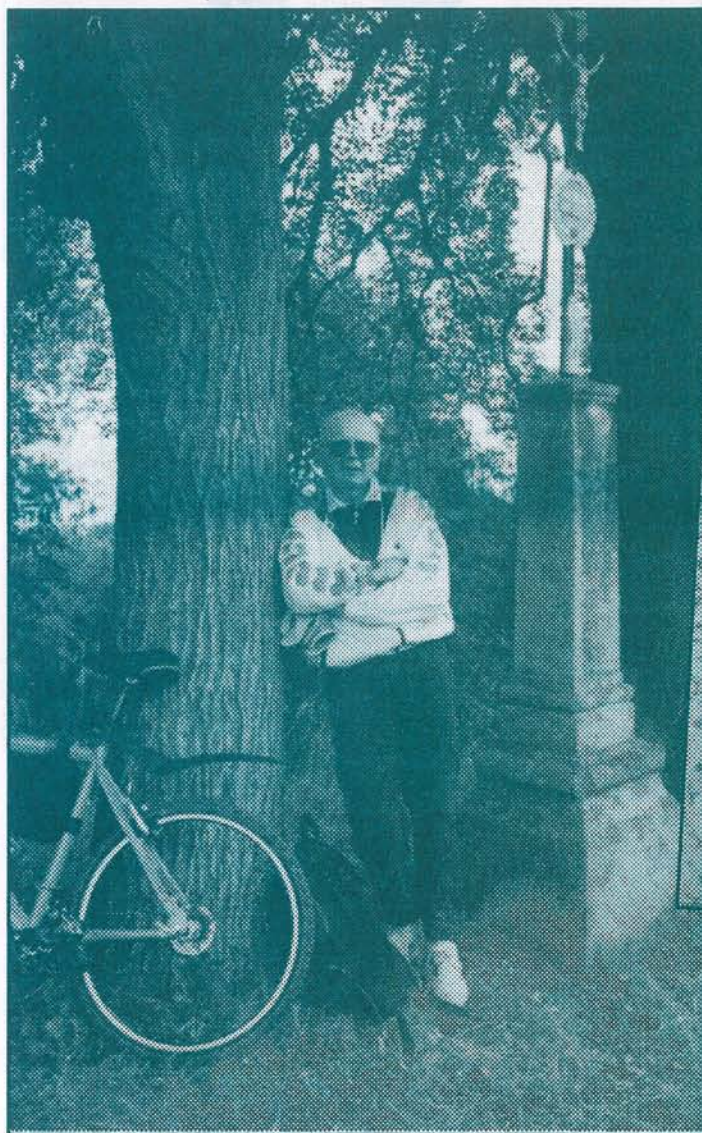
DALŠÍ INFORMACE ZÍSKÁTE VE VAŠÍ
POBOČCE ČSOB:

Bělohorská 95
Praha 6
tel: 224 390 911 – 2

Čtenáře Břevnovana zdraví občan Prahy 6

Miloslav Šimek, t. č. ze Šumavy

Jižní Čechy jsou z mého pohledu ty nejhezčí, nejvíce uklidňující a energii dodávající Čechy na světě. Mezi nimi a Šumavou, asi tak uprostřed, leží kousek soukromého pozemku, přímo ráje. Vytvořil si ho ke svému a manželčinému potěšení Miloslav Šimek, který tu se svojí ženou Magdalénou, vnoučaty a porůznu s ostatními rodinnými příslušníky, tráví volný čas. Rozhodně ne ale pasívně. Hýčká a v období sucha zalévá stromky, hraje tenis, jezdí na kole a večer si se zápisníkem v ruce pustí televizní zpravodajství, aby se mohl rozčilovat nad výkony našich politiků – šoumenů. Je dobře, že narozdíl od nás jim to nezůstane dlužen. A tak kromě sportu a zušlechťování přírody si dělá poznámky ke scénáři pro další satirický pořad „S politiky netančím“. Když jsem odjížděl, přál si, abych prostřednictvím Pavla Krchova tlumočil pozdrav čtenářům Břevnovana, který sám rád a pravidelně čte.

Milan Wágner